

चिंचखेडे डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या पुतळ्याचे उत्साहात अनावरण

धुळे, दि.१९- तालुक्यातील चिंचखेडा येथे मोठ्या उत्साहात डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांची जयंती साजरी करण्यात आली. जयंती निमित्त धुळे ग्रामीणचे आमदार राम भदाणे यांच्या हस्ते पुतळ्याचे अनावरण करण्यात आले.

चिंचखेडे गावात भारतल डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर उत्सव समितीला धुळे ग्रामिणचे आमदार भदाणे यांच्या मदतीने उत्सव समितीला पंचधातुयुक्त बाबासाहेबांचा पुतळा भेट म्हणून देण्यात आला होता. सोमवारी जयंतीच्या दिवशी आमदार भदाणे यांच्या हस्ते अनावरण करण्यात आले. प्रमुख अतिथी म्हणून पारोळ्याचे माजी

उपनगराध्यक्ष प्रा.डी.बी.पाटील, जि.प सदस्य आशुतोष पाटील हरी वना मोरे (मा.सरपंच), संतोष चिंतामण वाघ, भुषण अनिल देसले, रोहोदास खंडू भालेराव, निंबा रघूनाथ देसले, रविंद्र रंगराव देसले, संदेप विलास चव्हाण, शालीग्राम मोरे, अॅड.एकनाथ भदाणे, दिपक सोनवणे, विजय मोरे,अमोल हेमराज देसले, गौतम भालेराव, मनोहर मोरे, राजरत्न भालेराव, अरुण भालेराव उपस्थित होते. दरम्यान ग्रामस्थांनी आमदार भदाणे यांच्या सोबत विविध समस्यांवर चर्चा केली. ग्रामस्थांच्या समस्या या सर्व मार्गी लावण्यात येतील असे असे आश्वासन यावेळी आ.भदाणे यांनी दिले.

एस.व्ही.के.एम.अभियांत्रिकीतील विद्यार्थिनींना इंटरनशिपची संधी

धुळे, दि.१९- येथील एस.व्ही.के.एम. अभियांत्रिकी महाविद्यालयातील मेकॅनिकल विभागातील विद्यार्थिनींना स्टायपेंड (छात्रवृत्ती) सह इंटरनशिपची संधी मिळाली. औद्योगिक क्षेत्रातील मनुष्यबळाकडे काही विशेष कौशल्य असल्याशिवाय त्यांना रोजगाराच्या संधी प्राप्त होत नाही. त्यामुळे महाविद्यालयीन कार्यकाळातच विद्यार्थ्यांनी अधिकाधिक कौशल्य आत्मसात केली पाहिजेत. शिक्षकांनी सुद्धा विद्यार्थ्यांना भिंतीबाहेरील कृतियुक्त

शिक्षण देणे ही आजच्या काळाची गरज आहे. एस. व्ही. के. एम. अभियांत्रिकी महाविद्यालय ह्याच पद्धतीने काम करत असल्यामुळे महाविद्यालयातील मेकॅनिकल विभागातील आकाशा पाटील हिला पुणे येथील कारगिल इंडिया प्रा. लि., पुणे येथे १८ हजार रुपये प्रति महिना स्टायपेंड (छात्रवृत्ती), साक्षी अहिरे व तुष्णी वाघ ह्यांना

रिड्न्हेन्ट डिझाईन टेकनॉलॉजी, पुणे येथे १५ हजार रुपये प्रति महिना छात्रवृत्ती, दर्शना पाटील हिला प्रोडफिटसोल इन्फोटेक प्रा. लि., पुणे येथे ५ हजार रुपये प्रति महिना या छात्रवृत्ती वर इंटरनशिप ची संधी मिळाली आहे अशी माहिती प्राचार्य डॉ. निलेश साळुंके यांनी दिली. या यशाबद्दल संस्थेचे अध्यक्ष माजी मंत्री आमदार

अमरिशभाई पटेल, सह-अध्यक्ष भूपेशभाई पटेल, उपाध्यक्ष चिंतनभाईपटेल, एस.व्ही. के.एम., एन.एम.आय.एम.एस. ग्लोबल युनिव्हर्सिटी प्रेसिडेंट व चान्सलर सौ. सवेहा अंकित पारीख, व्यवस्थापन समिती सदस्य राजगोपाल भंडारी, धुळे कॅम्पस चेअरमन संजय अग्रवाल, मार्गदर्शक अजय पसारी, प्राचार्य डॉ.निलेश साळुंके, विभाग प्रमुख डॉ. हितेश ठाकरे, प्रशिक्षण आणि प्लेसमेंट अधिकारी करण शर्मा यांनी विद्यार्थ्यांचे अभिनंदन करून पुढील वाटचालीसाठी शुभेच्छा दिल्या.

धुळे-सेंट अँड चर्च व सेंट अँथनी स्कूल यांच्या वतीने गेल्या दहा वर्षांपासून गुड फ्रायडेच्या दिवशी पाणपोईचा उपक्रम राबविण्यात येतो. यंदाही गुड फ्रायडे निमित्त सेंट अँथनी स्कूलच्या बाहेर पाणपोईचे उद्घाटन करताना बिशप लॉर्ड्स डॅनियल, फादर विल्यम रॉड्रिक्स पोलीस अधीक्षक श्रीकांत धिवरे मायकल मलबारी, मॅन्युअल मकासे, सेंट्रल रॉड्रिक्स, जॉर्ज मलबारी जोसेफ सिंगारे आदी मान्यवर उपस्थित होते.

आर.सी.पटेल प्राथमिक शाळेत उन्हाळी क्रीडा शिबिराला सुरुवात

शिरपुर, दि.१९- शहरातील आर.सी.पटेल प्राथमिक शाळेत उन्हाळी क्रीडा शिबिराला सुरुवात झाली असून क्रीडा शिबिरात तिनशे विद्यार्थ्यांनी सहभाग घेतला आहे. उन्हाळी क्रीडा शिबिरात सकाळी योगासनाने सुरुवात होते. नंतर विविध फनी गेम्स तसेच क्विज, फुटबॉल, बास्केटबॉल, कबड्डी, हॉलीबॉल, बॅडमिंटन, कराटे, हँडबॉल, खो-खो, कॅम्प असे वेगवेगळे खेळ खेळवले जातात. सांस्कृतिक प्रकाश नृत्य, पेंटिंग, गायन, वादन अशा विविध प्रकारात विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन केले जाते. या खेळासाठी व सांस्कृतिक प्रकारासाठी स्वतंत्र प्रशिक्षक नेमण्यात आले आहेत. प्रशिक्षकांमार्फत सदर

खेळ व सांस्कृतिक क्विजविजे शिकवल्या जातात. सदर उन्हाळी क्रीडा शिबिर एप्रिल ते मे पर्यंत सुरू असणार आहे. या दरम्यान उन्हाळी क्रीडा शिबिरात सहभागी होणाऱ्या विद्यार्थ्यांना प्रमाणपत्र देण्यात येणार आहे. उन्हाळी क्रीडा शिबिरात विद्यार्थ्यांनी ज्या क्रीडा प्रकारात भाग घेतला आहे ते वर्षभर प्रशिक्षक मार्गदर्शन करणार आहेत. सदर उन्हाळी क्रीडा शिबिर मुख्याध्यापक प्रदीप गहिवरे यांच्या मार्गदर्शनाखाली सुरू आहे. क्रीडा प्रमुख वसंत भामरे, गणेश चौधरी, संजय पटेल, अशोक पाटील, किशोर राजपूत, प्रशांत चौधरी, विनोद माळी, अरुण हातेडकर, सुशिला मराठे, सुवर्णा सुर्वे, रोशनी पावरा आदि प्रयत्नशील आहेत.

धुळ्यातील आंबेडकरप्रेमी ग्रुपने साकारलेल्या सजीव देखाव्याने अनुयायी झाले मंत्रमुग्ध!

धुळे, दि.१९- शहरातील देवपूर परिसरातील अंडाकृती बगीचा जवळील नागसेन नगर आंबेडकरवादी ग्रुपतर्फे भारतल डॉ.बाबासाहेब आंबेडकरांच्या १३४ व्या जयंती निमित्त डॉ.बाबासाहेब आंबेडकरांच्या जीवचरित्रातील रमाई आंबेडकर आजारी असताना सामाजिक हित समोर ठेवून बाबासाहेबांनी येवल्याच्या सधेला प्रस्थान केल्याचा प्रसंग हबेहूब साकारण्यात आला. कलावंतांनी साकारलेली सजीव कलाकृती पाहून आंबेडकरी अनुयायी मंत्रमुग्ध झाले. माजी उपमहापौर नागसेन बोरसेंच्या मार्गदर्शनाखाली सजीव देखावा साकारण्यात आला.

साकारल्या. देखावा पाहण्यासाठी अनेकांनी गर्दी केली. रात्री साडे सात वाजेला सुरू झालेल्या सजीव देखाव्याच्या मिरवणुकीची रात्री दीड वाजेला बस स्थानकाजवळ मध्यवर्ती ठिकाणी असलेल्या डॉ.बाबासाहेबांच्या मध्यवर्ती पुतळ्याजवळ सांगता झाली. डि.जे.च्या तालावरील बाबासाहेबांच्या प्रेरणादायी गीतांवर महिला भागीनींसह तरुण, अबाल वृद्ध थिरकले. जयंती उत्सव मिरवणुकीच्या यशस्वीतेसाठी मंडळाचे अध्यक्ष गौतम मोरे, उपाध्यक्ष अतिश अहिरे, राकेश चौधरी, कार्यकर्ते अजिंक्य सुर्यवंशी, अॅड.मयूर बैसाणे, कुणाल बोरसे, ललित बोरसे, कबीर बोरसे, विशाल बैसाणे, सतिष बोरसे, संदीप शिंदे, महेंद्र पानपाटील, रवींद्र पानपाटील, दादू नगराळे, आदित्य नगराळे, रविंद्र कांबळे, शिवपाल

पंचशील वसतीगृहातील विद्यार्थ्यांसाठी मी धुळेकर संघटनेतर्फे दूरदर्शन संच भेट

धुळे, दि.१९ (प्रतिनिधी)- धुळ्यातील पंचशील वसतिगृहात राहणाऱ्या विद्यार्थ्यांचे मनोरंजन व्हावे, त्यांना ज्ञान मिळावे या भावनेतून मी धुळेकर संघटनेतर्फे वसतिगृहाला दूरदर्शन संचाची भेट देण्यात आली. वसतिगृहात दूरदर्शनवर मनोरंजन करून घेता येईल आणि माहिती देखील मिळेल, असे समजल्यामुळे विद्यार्थ्यांनी समाधान व्यक्त केले. मी धुळेकर संघटनेने केलेले काम अविस्मरणीय आणि प्रेरणा देणारे आहे, अशी भावना यावेळी व्यक्त करण्यात आली.

धुळ्यातील साक्षी रोडवर पंचशील वसतिगृह आहे. या वसतिगृहात साक्षी, शिरपुर तालुक्यातील दुर्गम क्षेत्रात राहणारे विद्यार्थी आहेत. या वसतिगृहात दूरदर्शन संच नसल्याची माहिती मिळाल्यानंतर मी धुळेकर संघटनेने दूरदर्शन संच भेट दिला. वसतिगृहात राहणाऱ्या विद्यार्थ्यांचे मनोरंजन व्हावे, दैनंदिन घडामोडी त्यांना माहिती व्हाव्यात. त्यांच्या ज्ञानात भर पडावी या उद्देशाने दूरदर्शन संच देण्यात आला, अशी माहिती संघटनेतर्फे देण्यात आली. वसतिगृहाला दूरदर्शन संच मिळाला म्हणून वसतिगृह चालकंनी देखील मी धुळेकर संघटनेचे आभार व्यक्त केले. यावेळी मी धुळेकर संघटनेचे अध्यक्ष निरंजन भतवाल, छोटू पोटदार, दिनेश वाघ, विशाल गायकवाड, आफ्रिदी शेख, वसतिगृहाचे अधीक्षक संजय सरदार उपस्थित होते.

शहादा, दि.१९ (प्रतिनिधी) - भारतीय जैन संघटनेतर्फे गाळमुक्त धरण व गाळयुक्त शिवार तसेच नाला खोलीकरण व रुंदीकरण या योजनेच्या जिल्ह्यात प्रचार करण्यासाठी प्रचार रथाला जिल्हाधिकारी मिताली शेठी यांनी काल जिल्हाधिकारी कार्यालय आवारात हॅंडा दारखून शुभारंभ केला. सदरील प्रचार रथ जिल्ह्यातील १२० गावांना प्रत्यक्ष जाऊन तेथील सरपंचांना भेटून योजनेचा लाभ घेण्यासाठी आवश्यक फॉर्म उपलब्ध करून देतील. १२ दिवसांच्या या प्रचार कार्यक्रमात नंदुरबार-३०, शहादा-३१, घडगांव-१२, अक्रलकुवा-१२, तळोदा-

नंदुरबारला गाळमुक्त धरण, गाळयुक्त शिवार प्रचार रथाचा जिल्हाधिकारी डॉ.सेठींच्या हस्ते शुभारंभ

१७, नवापूर-१८ गावांना रथ थांबून गाव प्रमुखांच्या भेटी घेतील. या शिवाय रस्त्यात येणाऱ्या इतर ३० गावातून प्रचाररथ प्रचार करत जाणार आहे. धरणातून गाळ काढून त्याची पाणी साठवण क्षमता वाढवणे, सुपीक गाळ शेतकऱ्यांच्या शेतीची त्रुट सुधारण्यासाठी उपलब्ध करून देणे या प्रमुख मुद्द्यांचा प्रचार करण्यात येईल. यावेळी जि.प.मुख्याधिकारी

आधिकारी सावनकुमार, डॉ. कांतीलाल टाटीया, अॅड. अल्पेश जैन, नरेश कांकरिया, प्रकाश कोचर, राजनभाई शाह, सतीषकुमार जैन, जेठमल अंबानी, जवाहर लाल जैन, मनोज डागा, अमित डागा, निलेश हिरे, चेतन खैलार उपस्थित होते. भारतीय जैन संघटनेस या योजनेच्या प्रचारसाठी सुहाना स्पॉन्सर्स यांनी सहकार्य केले.

BOOKING OPENS

ज्योती सिनेमा 3D

2X CHIKISTIE

DOLBY DIGITAL

जय भीम पँथर

ता.१४ से रोज १ खेल टा १२ बजे

जय भीम पँथर

तिकीट

गोल्ड

सिल्वर

बाल्कनी

८० रु.

८० रु.

१३० रु.

ONLINE TICKET BOOKING OPEN

bookmyshow

9422789999/9823177599

jyotcinemadhole.

BOOKING OPENS

ज्योती सिनेमा 3D

2X CHIKISTIE

DOLBY DIGITAL

गुड्डी

प्रकाश में आज

गुड्डी

Guddi

ता.१४ से रोज ३ खेल टा ३,६,९ बजे

जाट

तिकीट

गोल्ड

सिल्वर

बाल्कनी

८० रु.

८० रु.

१३० रु.

ONLINE TICKET BOOKING OPEN

bookmyshow

9422789999/9823177599

jyotcinemadhole.

MANOHAR CHITRA रोज ४ खेल

MANDIR, DHULE ता. १८ पासून

संत ज्ञानेश्वरांची मुक्ताई

मराठी चित्रपट

चित्रपटगृहात १८ एप्रिल २०२५

संत ज्ञानेश्वरांची मुक्ताई

12:15, 3:15, 6:15 & 9:15 PM

Ticket

बाल्कनी

प्लेटिनियम

गोल्ड

सिल्वर

Ticket Rate

₹ 150

₹ 110

₹ 100

₹ 100

www.facebook.com/ManoharBigCinemasIndia

8007232021

232021/233421

Book my Show

Paytm

BOOKING OPENS

ज्योती सिनेमा 3D

2X CHIKISTIE

DOLBY DIGITAL

जाट

ता.१४ से रोज ३ खेल टा ३,६,९ बजे

जाट

तिकीट

गोल्ड

सिल्वर

बाल्कनी

८० रु.

८० रु.

१३० रु.

ONLINE TICKET BOOKING OPEN

bookmyshow

9422789999/9823177599

jyotcinemadhole.

शब्दकोडे क्रमांक : २१४२												
१	२		३		४		५		६		७	८
						९						
		१२			१३		१४					
१५			१६	१७		१८	१९					
	२०			२१	२२		२३					२४
२५			२६		२७					२८		
		२९					३०		३१			
३२					३३		३४					
		३५	३६				३७		३८		३९	
	४०					४१			४२	४३		
४४			४५		४६	४७						
					४९		५०					५१

आडवे शब्द : १.मंथन ३.नवीन ४.कोना ६.एक हिंदी सिनेमा 'काय - छे' ७.सावली १.मोजदाद करण्याचे प्रमाण १०.रान १२.गुरांचा जमाव १३.कामाच्या व्यस्ततेतून जपलेली आवड १४.तोफगाडी १५.मुंडके १६.नवीन १८.अलमारी २०. रश्मी २१.गरीब २३.माराचे वण २४.आणि २५.कर २७.हवन २९.अबोला ३१.दादर ३२.प्रवाह ३३.एखाद्या ठिकाणी राहणारा, मूळचा ३६.एकसारखेपणा ३७.बारीक अंकाठीचा ४०.वेगाने ४१.बनारस ४२.प्रजात ४४.पटल ४५.मिश्रण ४६.व्दार ४८.हिंदीत-पोथ ४९.इंग्रजी वर्ण मालेतील दुसरा वर्ण ५०.अंड न जिरवलेला घोडा ५१.तो-विरुद्ध उभे शब्द : १.चपला २.रसरशीत ३.दुर्ग ४. निसर्गाची अवकृपा ५.दशानन ८.हजामत ९.कैफ आणणारे ११.चौघडा १२.कमरेला बांधण्यात ठेणारा दोरा १४. भात शिजताना ठेणारा आवाज १७.चामड्याची बारीक पट्टी १९.एक चतुर्थांश भाग २२.नेत्रसुखद दृश्य २५.दक्ष २६.जन्म २८.नारळ फोडण्याचे साधन ३०.शिवराांसाठी त्यांचे सौंग घेऊन पन्हाळ गडाच्या पाठथ्याशी गनिमास भेटण्यास गेलेला मावळा ३४.एक मराठी सिनेमा 'डबल --' ३५.घटना ३६.हळू हळू ३८.दोपळू ३९.तलवारीचा जोडीदार ४०.वाढ ४३.शिक्षा ४४.पाठ ४७.स्वर

शब्दकोडे क्रमांक : २१४१ चे उत्तर												
आ	वा	ज	खो	त	के	स	र		दा			
म		ल	बा	ड	पो	क	वा	य	दा			
दा	न		बा	प	त	का	ज	मा	म			
र		को	जा	गा		रा	ज	मा	पा			
	ह	त	व	ल	त	वा	ग	व	त			
वा		वा	ट	थो	डा	पा			त	ळ		
चा	व	ल	चि	खा	रे	पा	ट	न				
	ट		क	व	ट	घ		का		मा		
नी		झै		ट	मि	प	ट	क	न			
ता	व	दा	न	का	त	र	क	म				
र	न		शं	वा	ह	न		त	र			
त	ण		मा	ख	न	ना	ची	र				

► **रविवार दि.२० एप्रिल२०२५**

आपला महाराष्ट्र

www.aplamaharashtra.in

बाहेर

► योगेश शुक्ल मो. ९६५७७०१७९२

भारतीय सैन्यासाठी अविरत कष्ट उपसणाऱ्या, आपल्या जीवाची पर्वा न करता स्वामिनिष्ठेने शत्रूराष्ट्राच्या गोळ्यांच्या वर्षावातही आपल्या पोस्टवर रिपोटिंग करणाऱ्या एका स्त्रीलिंगी खेचराची ही गोष्ट. तिच्या पराक्रमाची नोंद गिनिज बुक ऑफ वर्ल्ड रेकॉर्डमध्ये झाली आहे अशा पेडोंगी या भारतीय सैन्यातील खेचराने आज दि. २५ मार्च रोजी अखेरचा श्वास घेतला. बऱ्याच लोकांना माहित नाही की, सरहद्दीवर भारतीय सेनेचा एक मजबुत कणा खेचर असतात, ते सैन्यासाठी माल वाहतुक करतात.

पेडोंगी नाव वाचून आपण बुचकळ्यात पडू. पेडोंगी हे नाव एका स्त्रीलिंगी खेचराच आहे. सीमेवर, जिथे वाहतुकीची साधने म्हणजे रोड नसतात, रेल्वे लाईन नसते, तिथे सैन्याला दारुगोळा, उपजिवेकेची सर्व साधने, इंधन इत्यादी, वाहतुकीचे कामे खेचर करतात. पेडोंगी नावाचे खेचर कोणी साधंमुधे खेचर नाही, तर भारताच्या संरक्षणात आपलं आयुष्य तिने वेचलं आहे. जेव्हा दळणवळणाची साधने सुकर नव्हती तेव्हा भारतीय सेनेत ६००० पेक्षा जास्ती खेचर काम करत होते.

भारताची सरहद्द उत्तरेत हिमालयाच्या उंच शिखरांनी वेढलेली आहे. समुद्रसपाटीपासून उंच १७,००० फुटापर्यंत उंच शिखरांवर भारतीय सैनिक डोळ्यात तेल घालून भारताच्या सरहद्दीची रक्षा करत असतात. भारतीय सेनेच्या अनेक पोस्ट अश्या ठिकाणी आहेत ज्या ठिकाणी कोणतच वाहन आजही जाऊ शकत नाही. तिकडे स्वतः चा जीव वाचवणं हीच मोठी कसरत असते, अशा भागात दारुगोळा, रसद आणि इंधन अश्या गोष्टी वाहून नेणं किती कठीण असेल ह्याची आपण कल्पना करू शकत नाही.

‘पेडोंगी’ चं खरं सैनिकी तिचं नाव होतं. तिचं खरं नाव होतं केव्र तिचा स्टाफ नंबर १५३२८ होता. १९६२ साली पेडोंगी भारतीय सैन्यात दाखल झाली. त्या काळात आधुनिक सर्पकं प्रणाली आणि प्रगत अशी वाहन नसताना भारतीय सैन्याची सगळी दारोमदार खेचरांवर अवलंबून होती. बॉम्बच्या स्फोटात, गोळ्यांच्या वर्षावात,

► विश्राम बिरारी धुळे, मो. ९५५२०७४३४३

आमचं धुळं म्हणजे धुळंच आहे राव ! कुठेही जा किंवा कितीही लांब जा धुळ्याची सर येणारच नाही . असं मी नाही म्हणत हं ! ’ पण धुळेकरच म्हणतात . कारण धुळेकरांच्या ह्दयात ओलावा आहे हो .. पुर्वी आग्रारोड ची रहदारी शहरातूनच होती . आज ज्या शहरा बाहेरून गाड्या जातात तेव्हा बायपास वगैरे काही ही नव्हते . तेव्हा मूळात फारशी रहदारी नव्हती हेवी ट्रकस गावातून जायचे . मुंबईच्या आलिशान कार गावातून जायच्या . धुळे शहरात तंगे होते . फोर व्हिलस फार मोजक्या लोकां कडे होत्या . तेव्हा मोटर सायकली पण धुळ्यातच काय पण कुठेच दिसत नव्हत्या. तेव्हा लोकां कडे सायकली होत्या . तेव्हा जुने धुळे ’ नवे धुळे ग . ४ ’ ५ ’ ६ व खोल गल्ली नार पट्टी ’ चर्नी रोड ’ मळ्ळी बाजार मौलवी गंज ’ मोगलाई ऑप्टी च्या बंगल्या

माझ्या आठवणीतील धुळं

पर्यंत देवपुरात चर्च पर्यंत व आग्रारोड देवपुरात गेल्यास विटा भट्टी पर्यंतच धुळ्याची सीमा होती. धुळ्यात एकमेव कापडाची प्रताप मिल होती. सक्काळी सातचा भोंगा होताच मिल कामगारांची सायकलवर जाण्याची लगबग असायची . पण आता ती कापडाची मिल देखिल बंद पडली . धुळेकरांचे दुदैवं म्हणावं लागेल ! धुळे रेल्वे स्टेशन वरून धुळ्याहून चाळिसगावला जाण्यासाठी आमची एकमेव रेल्वे धावत होती. तिला धुळ्यातील लोक गमतीने बाबा गाडी म्हणत. धुळे नगर पालिकेचा रात्रीचा साडे आठ वाजता एक भोंगा वाजायचा . दुकानदारांना तो ईशारा होता साडे आठ झालेत चला दुकाने बंद करा आणि सर्व दुकाने रात्री च्या साडे आठ वाजता शॉप्स ऍक्ट प्रमाणे बंद होत असत . ती दुकाने आणि दुकानदार सुद्धा अजुन ही आठवतात . गांधी पुतळ्याच्या पाटा जवळील प्रमोद वक्त्र भांडार ’ दाळ्या वाल्या ’ जुन्या जमान्याचे लोकमान्य रेस्टॉरंट ’ बंग रेडिमेड ’ प्यारेलाल यांचे किराणा दुकान ’ न्यु क्लॉथिंग स्टोअर्स ’ सुनील वांच ’ गोविंद कं . समोर चे मलबार हॉटेल ’ आदर्श पुस्तकालय ’ फिदाअली ण्ड सन्स ’ रुपला विधु यांचे सायकल दुकान सुजाउद्दिन फटाके ’ घेला भाई नानजी ’ दीक्षित कं . फुलांची दुकाने दत्तात्रय कंपनी ’ भतवाल स्टोअर्स ’ वर्धमान टी ’ आणखी भरपूर महत्त्वाची दुकाने आहेत व होती सर्वच नावे घेणे शक्य नाही मोजकीच या साठी म्हणतोय हे ओळखीचे स्पॉट होते. कुठे रे? अरे ’ बॉम्बे लॉज जवळ फुलांच्या दुकाना जवळ वर्धमान जवळ किंवा कराची वालां पंडेत ही नावे धुळे करांच्या अगदी तोंडवळणी खुली होती . तसा मथुरा भुवनचा रस्सा वडा ’ आणि गोपाल टी हाऊसचा चहा धुळेकर विसरलो नाहीत . महाजनचा गोटी सोडा व शुक्ल यांचा गोटी सोड्याचा क ’र्कश आवाज अजुन कानात घुमतोय . आता धुळ्यातील दुकानांचा विषय निघालाच आहे तर गमतीशिर विषय मी आपल्या पुढे मांडणार

निसर्गाच्या प्रतिकूल परिस्थितीला न जुमानता पेडोंगी आणि तिच्या सहकाऱ्यांनी भारतीय सैन्याला रसद पुरवण्याचं आपलं काम इमानडितबारे पार पाडलं.

१९७१ साल उजाडलं. भारत– पाकीस्तान युद्ध सुरू झालं. भारतीय सेनेला रसद पुरवताना पेडोंगीला पाकीस्तानी सैन्यांनी पकडलं आणि आपल्या पोस्टवर तिला बंदी बनवून तिच्यावर पाकीस्तानी सैन्याला मदत करण्यासाठी जुंपलं. कोण सांगते प्रार्थ्यांना भावना नसतात? भारताच्या सरहद्दीच्या रक्षणासाठी आपला जीव धोक्यात टाकणारी पेडोंगी संधी मिळताच पाकीस्तानी सैन्याला गुंगारा देऊन आपल्या पाठीवर असणाऱ्या मिडीयम

पेडोंगी

मशीनगन आणि दोन बॉक्स गोळ्यांसकट मिसटली. आपल्या जिवाची पर्वा न करता गोळ्यांच्या वर्षावात जवळपास २५ किलोमीटरचे अंतर कापून (२५ किलोमीटर अंतर १७,००० फुटावर पाठीवर

एक मशिनगन आणि दोन बॉक्स गोळ्यांचं वजन घेऊन धावणं ते ही शत्रूच्या प्रदेशात काय असेल ह्याचा आपण विचारही करू शकत नाही.) भारतीय हद्दीत प्रवेश करून भारतीय पोस्ट वर आपली हजेरी नोंदवली.

तिच्या प्रामाणिक आणि आपल्या देशासाठी असलेल्या प्रेमाला बघून भारताच्या त्या पोस्टवरील बटालयीन कमांडरने आपल्यावर असणाऱ्या ऑफिसरना पेडोंगीच्या पराक्रमाची दखल घेण्याची शिफारस केली. १९८७ ला पेडोंगी भारतीय सेनेच्या ८५३ AT Compa-ny ASC मध्ये काम करत होती. त्याकाळात २९ वर्षांची असणारी पेडोंगी सर्वात वयोवृद्ध खेचर होती पण त्या वयातही आपल्या पाठीवर सामान जवळपास १७,००० फूट उंचीवर वाहून नेत होती. युनिटचे कमांडिंग ऑफिसर मेजर चु–नीलाल शर्मा ह्यांना पेडोंगीच्या पराक्रमाची नोंद घेताना तिला सामान वाहण्यापासून मुक्त केलं. तिची ऑफिशियल नियुक्ती ५३ AT Company ASC कंपनीची (देवदूत) ताईत म्हणून केली. ह्या युनिटच्या १९८९–९० च्या फ्रिटींग कार्डवरही पेडोंगीला तिच्या सेवेसाठी स्थान दिलं गेलं. ह्याच युनिटसोबत तिची नियुक्ती बरेली, उत्तरप्रदेशमध्ये झाली. इथल्या खूप मोठ्या परीसरात पेडोंगीने आपला उर्वीरत काळ आरामात व्यतीत केला.

१९९२ ला पेडोंगीला एका खास कार्यक्रमासाठी दिल्लीला नेण्यात आलं. तिथे २२३ व्या कॉर्प्स दिवसाच्या कार्यक्रमात पेडोंगीला तिच्या पराक्रमासाठी, देशसेवेसाठी कर्नल गिरधारी सिंग हांच्या हस्ते मखमली निळ्या घोांडीने सन्मानित करण्यात आलं. त्याच वेळेस तिला ‘पेडोंगी’ हे नाव देण्यात आलं. उत्तर सिक्कीममध्ये असलेल्या पेडोंग ह्या युद्धभूमीच्या नावावरून तिचं नामकरण करण्यात आलं होतं. भारतीय सेनेत अग्रुलनीय शौर्य, सेवा देणऱ्या घोड्यांना आजवर नाव देणाचा सन्मान मिळालेला होता पण पेडोंगी ही पहिली खेचर होती जिला हा

होती. या डिपार्टमेंट मध्ये काय मिळत नव्हते हे फक्त विचारा. आणखी दुसरी सुरेख कल्पना बाबु शेट यांच्या डोक्यात पक्की बसली होती. आणि त्या दृष्टिने त्यांनी त्यांची पावले उचलली होती. धुळे शहरापासून मुंबई कडे जातानां आर्वी या गावाच्या पुढे मित्रनगर येथे फिल्म सिटी निर्माण करण्याची त्यांची कल्पना होती. बाबु शेट यांनी तीन मराठी चित्रपटांची निर्मिती केली . पैकी एक होता कोण कुणाचं . त्यात त्या वेळची मराठीतील आघाडीची नायिका रेखा’ यांनी प्रमुख भूमिका साकारली होती. नंतर विठ्ठल पायी हा धार्मिक मराठी चित्रपट निर्माण केला होता. रेल्वेस्टेशन हा त्यांचा पहिला मराठी चित्रपट. नंतर त्यांनी त्या वेळची आघाडीची हिंदी चित्रपटातील अभिनेत्री वैजयंतीमाला यांना घेवून जलती निशानी ’ . ह्या हिंदी चित्रपटाची निर्मिती केली होती . हा चित्रपट प्रभाकर टॉकीज मध्ये मी स्वतः पाहिला होता . धुळ्यात एम . शेट नंतर चित्रपट क्षेत्रात मला पण चालून संधी आली होती . यात स्वतः ची प्रौढी न मिरवता लिहिण्याचे धाडस करतो

मराठीतील आघाडीच्या अभिनेत्री अल्का ताई कुबल यांना घेवून यांच्या प्रमुख भूमिकेतील खान्देशातील ग्रामदेवतेच्या माहितीवर आधारित ’ कानबाई माझी नवसाची ’ हा भव्य दिव्य सिनेमास्कोप मराठी चित्रपट धुळे करांच्या साक्षीने ३१ जुलै २००९ साली धुळ्याच्या प्रकाश टॉकीज मध्ये धुमधडाक्यात प्रकाशन समारंभाने प्रकाशित केला होता. चित्रपटाचे निर्माते कृणाल म्युझिक कंपनीचे मालक जयेश भाई वीरा दिग्दर्शक सुभाष घोषपडे ’ स्वतः अभिनेत्री अल्का ताई कुबल यांचेसह या चित्रपटातील सर्व कलावंत या प्रकाशन समारंभाच्या कार्यक्रमात प्रकाश टॉकीज मध्ये हजर होते माझ्या घररून कानबाई अल्का ताईच्या हस्ते पूजना नंतर रथात मिरवणुकीने प्रकाश टॉकीज मध्ये या कार्यक्रमाला सर्व पक्षाचे धुळेकर हजर होते . या नंतर माझ्याच कथेवर आधारित दुसरा मराठी चित्रपट काळुबाई पावली नवसाला ’ या चित्रपटात देखिल प्रमुख भूमिकेत अल्का ताईच होत्या हा दुसरा चित्रपट साताऱ्या जिल्हयात मांदरगड येथे प्रकाशित केला होता . दोन्ही मराठी चित्रपट धुळ्या सारख्या आडवळणाच्या शहरात साकारू शकलो हा माझ्या साठी चालून आलेला मोठा सुवर्ण योग होता . धुळे करांचे व जगदिश दादा देवपुरकरांचे सहकार्य मोलाचे होते म्हणुन माझा कानबाई माझी नवसाची हा चित्रपट सलग सहा आठवडे धुमधडाक्यात चालला.

धुळे शहरासाठी भूषणावह बाब म्हणजे धुळ्यातील काही कलाकारांनी मराठी हिंदी चित्रपटात भूमिका केल्या होत्या . विश्वास कुंटे ’ मारुती पहेलवान ’ शारदा धुळेकर धरमपाल भाटिया ’ नथनदादा पिंटो व सखाराम बोर्से . विश्वास कुंटे नगर पट्टीला रहायचे . त्यांनी क्रांतीवीर वासुदेव बळवंत फडके या मराठी चित्रपटात मुख्य भुमिका केली होती . त्या नंतर सिता और गीता आणि सच्चा और झुटा या हिंदी चित्रपटात छोट्या भूमिका केल्या होत्या. मारुती पहेलवान सातव्या गल्लीत रहायचे. मूक चित्रपटापासून भूमिका ते करीत असत. ते गायक पण होते . त्या वेळी अभिनेत्यास गावे लागत असे .शारदा धुळेकर या भारतातील आंतरराष्ट्रिय किर्तीच्या ध्रुपद धमार गायिका होत्या. कलकत्या सारख्या शहरात शास्त्रीय गाण्यांचे त्यांचे अनेक कार्यक्रम झाले होते. जुने अभिनेते मोतीलाल ’ सुरेश अशोक कुमार या अभिनेत्यां बरोबर त्यांनी भूमिका केल्या होत्या . काही चित्रपटांमध्ये त्यांनी पाशर्वर्गायन देखिल केले होते . आमचे भाग्य माझी कन्या ऋचा ला त्यांच्या संगीताचा लाभ झाला व प्रत्यक्ष त्या एक दोन वेळा घरी पण आल्या होत्या . धरमपाल भाटिया न्यु सिटी हायस्कूल शेजारी ज्योती पंजाब नावाचे त्यांचे हॉटेल होते . तत्पुर्वी ते मुंबईला खालसा कॉलेजला शिकायचे . जितेंद्र त्यांचे खास मित्र एकाच कॉलेजला शिकायचे जितेंद्र बरोबर व्ही . शांताराम यांच्या बूंद जो बन गये मोती व गीत गाया पथथरने या हिंदी चित्रपटात काम केले होते . धरमपाल आमचे चांगले स्नेही होते.

नथ्थन दादा पिंटो यांचे राजकमल टॉकीज शेजारी हॉटेल होते . काही सिंधी चित्रपटात त्यांनी भूमिका केल्या होत्या . व जलती निशानी या बाबु शेट यांच्या चित्रपटात छोटीशी भूमिका केली होती . सखाराम बोर्से ’ धुळ्यातील ’एका गरीब घरचा मुलगा तांच्या वाल्याचा मुलगा घरातून मुंबईला सिनेमाच्या आकर्शणामुळे पळून गेला ’ मुंबईत ऋषीकेश मुखर्जी यांच्या ऑफिस मध्ये ऑफिस बॉय म्हणुन कामाला लागले . परंतु पुढे ऋषीदांचा विवाह संपादन केल्या मुळे संकलन काम करू लागले . दिलीप कुमार यांनी अभिनय केलेला मधुमती या हिंदी चित्रपटाचे संकलन (एडिटिंग) कामात सहसंकलक म्हणुन काम पाहिले . बऱ्याच चित्रपटांचे त्यांनी संकलन केले होते. सखाराम या नावाने ते प्रसिद्ध झाले होते. स्वतः स्वागत वर आमच्यांशी चर्चा करतांना विठ्ठलराव राणा दादा व आम्हांला त्यांनी ही माहिती कथन केली होती. धुळ्यात अनेक थोर व संत विभूतींनी भेटी दिल्या आहेत . १९४७ / ४८ साल असावे बहुधा. मी खूप लहान होतो तेव्हा धुळ्याच्या गरूड हायस्कूल च्या मैदानावर श्री संत गाडगे महाराजांच्या किर्तनाचा लाभ धुळेकरांना झाला होता . तेव्हा त्यांच्या दर्शनाचा लाभ झाल्याचे मला पक्के आठवते.

दै.आपला महाराष्ट्राचा प्रकाशनाचा कार्यक्रम मला अजूनही जस्साच्या तस्सा आठवतो. महाराष्ट्राचे सुप्रसिद्ध साहित्तिक दै मराठाचे संपादक ’शमची आई’ चित्रपटाचे निर्माते आचार्य प्र. के. अत्रे साहेब यांच्या शुभ हस्ते व धुळ्यातील काही मान्यवरांच्या उपस्थितित लोक मित्र स्व.भाई

’ मारुती पहेलवान ’ शारदा धुळेकर धरमपाल भाटिया ’ नथनदादा पिंटो व सखाराम बोर्से . विश्वास कुंटे नगर पट्टीला रहायचे . त्यांनी क्रांतीवीर वासुदेव बळवंत फडके या मराठी चित्रपटात मुख्य भुमिका केली होती . त्या नंतर सिता और गीता आणि सच्चा और झुटा या हिंदी चित्रपटात छोट्या भूमिका केल्या होत्या. मारुती पहेलवान सातव्या गल्लीत रहायचे. मूक चित्रपटापासून भूमिका ते करीत असत. ते गायक पण होते . त्या वेळी अभिनेत्यास गावे लागत असे .शारदा धुळेकर या भारतातील आंतरराष्ट्रिय किर्तीच्या ध्रुपद धमार गायिका होत्या. कलकत्या सारख्या शहरात शास्त्रीय गाण्यांचे त्यांचे अनेक कार्यक्रम झाले होते. जुने अभिनेते मोतीलाल ’ सुरेश अशोक कुमार या अभिनेत्यां बरोबर त्यांनी भूमिका केल्या होत्या . काही चित्रपटांमध्ये त्यांनी पाशर्वर्गायन देखिल केले होते . आमचे भाग्य माझी कन्या ऋचा ला त्यांच्या संगीताचा लाभ झाला व प्रत्यक्ष त्या एक दोन वेळा घरी पण आल्या होत्या . धरमपाल भाटिया न्यु सिटी हायस्कूल शेजारी ज्योती पंजाब नावाचे त्यांचे हॉटेल होते . तत्पुर्वी ते मुंबईला खालसा कॉलेजला शिकायचे . जितेंद्र त्यांचे खास मित्र एकाच कॉलेजला शिकायचे जितेंद्र बरोबर व्ही . शांताराम यांच्या बूंद जो बन गये मोती व गीत गाया पथथरने या हिंदी चित्रपटात काम केले होते . धरमपाल आमचे चांगले स्नेही होते.

नथ्थन दादा पिंटो यांचे राजकमल टॉकीज शेजारी हॉटेल होते . काही सिंधी चित्रपटात त्यांनी भूमिका केल्या होत्या . व जलती निशानी या बाबु शेट यांच्या चित्रपटात छोटीशी भूमिका केली होती . सखाराम बोर्से ’ धुळ्यातील ’एका गरीब घरचा मुलगा तांच्या वाल्याचा मुलगा घरातून मुंबईला सिनेमाच्या आकर्शणामुळे पळून गेला ’ मुंबईत ऋषीकेश मुखर्जी यांच्या ऑफिस मध्ये ऑफिस बॉय म्हणुन कामाला लागले . परंतु पुढे ऋषीदांचा विवाह संपादन केल्या मुळे संकलन काम करू लागले . दिलीप कुमार यांनी अभिनय केलेला मधुमती या हिंदी चित्रपटाचे संकलन (एडिटिंग) कामात सहसंकलक म्हणुन काम पाहिले . बऱ्याच चित्रपटांचे त्यांनी संकलन केले होते. सखाराम या नावाने ते प्रसिद्ध झाले होते. स्वतः स्वागत वर आमच्यांशी चर्चा करतांना विठ्ठलराव राणा दादा व आम्हांला त्यांनी ही माहिती कथन केली होती. धुळ्यात अनेक थोर व संत विभूतींनी भेटी दिल्या आहेत . १९४७ / ४८ साल असावे बहुधा. मी खूप लहान होतो तेव्हा धुळ्याच्या गरूड हायस्कूल च्या मैदानावर श्री संत गाडगे महाराजांच्या किर्तनाचा लाभ धुळेकरांना झाला होता . तेव्हा त्यांच्या दर्शनाचा लाभ झाल्याचे मला पक्के आठवते.

दै.आपला महाराष्ट्राचा प्रकाशनाचा कार्यक्रम मला अजूनही जस्साच्या तस्सा आठवतो. महाराष्ट्राचे सुप्रसिद्ध साहित्तिक दै मराठाचे संपादक ’शमची आई’ चित्रपटाचे निर्माते आचार्य प्र. के. अत्रे साहेब यांच्या शुभ हस्ते व धुळ्यातील काही मान्यवरांच्या उपस्थितित लोक मित्र स्व.भाई

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे संविधान म्हणजेच समतामुलक भारताचे स्वप्न

माझं एक स्वप्न आहे की, एक दिवस दऱ्याखोऱ्यात आनंद असेल, पर्वतरांगा आणि शिखरे नम होतील, खडतर रस्ते सोपे होतील, धोकादायक वळणं सहज होऊन जातील. सगळीकडे दैवी आनंद भरून राहिलेला असेल. सगळी मनुष्यजात एक होईल. डॉ. मार्टिन ल्युथर किंग (ज्यु.) मानवी जीवनात स्वप्नांचं खूप महत्त्व आहे. स्वप्न पाहिल्याशिवाय ध्येय गाठता येत नाही, स्वप्ने ही अनेक प्रकारची असतात. आपण कोणती स्वप्न बघायची हाही एक मोठा प्रश्न आहे. स्वप्न असे असले पाहिजे जे बधितल्यानंतर आपल्या स्वतःच अमुलाग्र बदल होणे आवश्यक आहे. स्वप्न फक्त पाहून चालत नाही. स्वतःच ते स्वप्न होऊन जावं लागतं. मग त्या स्वप्नांना चेहरा मिळतो. शेवटी जग तेवढंच असतं, जेवढं तुमचं डोकं असतं. ते जर तुम्ही भल्या मोठ्या पदावर गेल्यामुळे बदलेलंच असे नाही. त्यासाठी सामर्थ्य लागते ते तुमच्या अप्रोच मध्ये. तुमच्या स्वप्नामध्ये; स्वतःच स्वप्न होऊन जाण्यामध्ये. जगात अशी अनेक माणसं आहेत ज्यांनी अशी मोठ-मोठी स्वप्ने पाहिलीत. केवळ पाहिली नाहीत तर ते स्वतःच स्वप्न होऊन गेलीत. त्यांची स्वप्ने ही सर्वसामान्यांसाठी ऊर्जेची स्तोत्र होऊन गेलीत. अशी स्वप्न पाहणाऱ्यात भारतल महामानव डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे नाव अग्रक्रमाने येते. आपल्या प्रचंड ज्ञानाच्या आधारे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी संविधान निर्मितीचे कार्य केले. या संविधानामुळे दोन हजार वर्षांनंतर भारत देश प्रथमच एकात्म, एकजिन्सी झाला. भारतीय समाजव्यवस्थेत शापित व शोषित ठरलेल्या जातीत ते जन्माला आले होते. चातुर्वर्ण्य व्यवस्थेत आणखी एक पाचवा वर्ण आहे आणि तो म्हणजे अस्पृश्य वर्ग. सुमारे एकपंचमाश लोकसंख्या असलेला हा वर्ग हिंदू धर्माचा एक भाग असला तरी त्यांचे जीवन निराश्रीत व गुलामपेशाही भयंकर होते. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी कायदा, इतिहास, समाजशास्त्र, अर्थशास्त्र, राज्यशास्त्र, मानव्यशास्त्र अशा अनेक उच्च पदव्या जगातील श्रेष्ठ अशा विद्यापीठातून संपादन केल्या. अस्पृश्यता निर्मूलनाच्या कामाला त्यांनी हात घातला. उच्चशिक्षित असूनही सामाजिक भेदाभेदाचे प्रत्यक्ष कटू अनुभव त्यांना स्वतः आले होते. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी हे स्वप्न पाहिलं होतं ते म्हणजे समतेचे स्वप्न समतायुक्त हिंदू समाज ही आपल्या सर्वांची निकड झाली पाहिजे आणि ती व्यवहारातूनही व्यक्त झाली पाहिजे. किंबहुना प्रत्येकाने आपल्या वैयक्तिक पातळीवर सामाजिक समतेचा अंगीकार केला तर सामाजिक पातळीवर त्याचे प्रतिबिंब उमटायला वेळ लागणार नाही अशी त्यांची धारणा होती. आपला हिंदू समाज समतेच्या अधिष्ठानावर उभा राहावा आणि जातीभेद, अस्पृश्यता, अनिष्ट रूढी-परंपरांच्या त्याग करून आपण सर्व समान आहोत ही धारणा सर्वांच्या मनात रुजावी यासाठी त्यांनी खूप प्रयत्न केले. प्रबोधन, कृती आणि नकार या तिन्ही मार्गांनी त्यांनी समतेचा आग्रह धरला होता. आज अजूनही हे स्वप्न पूर्णत्वास आलेले नाही. ते पूर्ण करण्यासाठी सर्वांनीच प्रयत्न करणे गरजेचे आहे. स्वतः बाबासाहेबांची आपल्या स्वप्नांबाबत अशी इच्छा होती की, लोकांना संघटित करून आपल्या मूलभूत हक्कांप्रती जागरूक करावे आणि त्यातून समतायुक्त हिंदू समाज, पर्यायाने हिंदू धर्म पुन्हा नव्याने साकार करावा. यासाठी ते अथक प्रयत्न करत होते. त्यांनी त्यावेळेच्या परिस्थितीचे चित्रण करताना लिहिले आहे- सद्यः स्थितीतील हिंदू धर्माची दोन ओं आहेत- एक तत्त्वज्ञान दुसरे आचार. त्यापैकी तत्त्वज्ञानाच्या दृष्टीने जरी अस्पृश्य लोक स्पृश्य समान असले तरी आचाराच्या दृष्टीने ते असमान नव्हे अपवित्र आहेत. म्हणून त्यांच्याशी व्यवहार करणे हा अर्धम आहे. १९२४ मध्ये बाबासाहेबांनी बहिष्कृत हितकारणी संस्थेची स्थापना केली. या संस्थेचे केवळ अस्पृश्य समजल्या जाणाऱ्या समाजातीलच कार्यकर्ते होते असे नाही तर तात्कालीन समाजव्यवस्थेतील समतेची जाण असणारे विविध समाजगटांतील लोकप्रतिनिधी सुद्धा होते. ही संस्था त्यांच्या मतानुसार काही बाबासाहेबांचे स्वप्न होते की शतकानुशतके अस्पृश्यांचे जीवन जगणाऱ्या समाजाला त्याच्या अधिकाराची जाणीव करून द्यावी लागेल आणि स्पृश्य समाजाला अशा कामात सकारात्मक भान ठेवून सहभागी करून घ्यावे लागेल. यासाठी त्यांनी चवदा ठाव्यांना आपल्या जन्मसिद्ध हक्कांप्रमाणे वागण्यास पूर्ण स्वातंत्र्य आहे. व्यक्तीला मर्यादा घालण्यात आली तर ती दुसऱ्या व्यक्तीला तिच्या तशाच प्रकारचा जन्मसिद्ध हक्क उपभोगण्यास अवसर मिळावा इतक्या पुरतीच घालता येईल. ती मर्यादा खुद्द लोकांनी केलेल्या कायद्यानी ठरवली पाहिजे. जेवढ्या गोष्टी समाजास विघातक होतील, तेवढ्याच कायद्याने बंदी केल्या पाहिजेत. जी गोष्ट कायद्याने मना केली नसेल, ती करण्यास सर्वनाम मुभा असली पाहिजे. कायदा समतेच्या आधारावर केला गेला पाहिजे आणि तो कताराना कुठलीही जात आडवी येता कामा नये. सामाजिक समतेच्या दिशेने घेऊन जाणारा हा जाहीनामा सर्व भारतीयांसाठी होता, सर्व हिंदूसाठी होता. सर्व भारतीय हिंदू समाजाचे सबलीकरण व्हावे हे त्यांचे स्वप्न होते. समताश्रिष्ठित हिंदू समाज उभा करण्यासाठी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी प्राणपणाने प्रयत्न केलेत. धर्माच्या बाबतीतही त्यांना मोठी विसंगती दिसून आली. अस्पृश्यांना मंदिरात प्रवेश नव्हता. बाबासाहेबांनी बघितले की, हिंदू माणसे ही धर्म आणि देऊळ यांच्याशी जोडली गेली आहेत. त्यांनी जो देव तुमचा तो देव आमचाही आहे अशी भूमिका मांडली. यासाठी १९२६ ला नाशिक येथील काळाराम मंदिरासमोर मंदिर प्रवेशाचा सत्याग्रह केला. हा सत्याग्रह जवळपास चार वर्षे सुरू होता. नाशिक प्रमाणे अन्य ठिकाणी सुद्धा असे सत्याग्रह सुरू झाले. त्यांना हे सिद्ध करायचे होते की अस्पृश्यांच्या मंदिर प्रवेशाने देवालय भ्रष्ट होत नाही, मूर्तीचे पावित्र्य कमी होत नाही. यासाठी त्यांनी अनेक प्रकारचे पुरावे देणारे लेखन केले पण त्यांना त्यात यश प्राप्त होत नव्हते. यातूनच हिंदूधर्म त्यागव्याची त्यांची मानसिकता तयार झाली आणि १९३५ च्या येवला येथील परिषदेत त्यांनी धर्मातराची घोषणा केली. सातत्याने त्यांचे चिंतन-मनन सुरू होते. जवळपास २१ वर्षांनंतर म्हणजे १९५६ मध्ये बौद्ध धम्म स्वीकारला. हा बौद्ध धम्म समतायुक्त असा होता. सामाजिक निषमता, अनिष्ट रूढी-परंपरा तसेच जातीभेद, अस्पृश्यता न मानणारा होता. भारतीय राज्यघटनेच्या माध्यमातून डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी आपल्या समतेचे स्वप्न पूर्ण केले. भारतीय नागरिकांना समान मत, समान पत याचा अधिकार मिळाला. एवढेच नाही तर जाती-धर्माच्या पलीकडे जाऊन माणूस हे मूल्य मिळाले. माणूस म्हणून जगण्याचे मूल्यभूत हक्क मिळाले; त्याला कायद्याचे अधिष्ठान दिले. बाबासाहेबांनी संविधानाच्या माध्यमातून आपले स्वप्न पूर्णत्वास नेले. आपणही त्याचा व्यक्तितगत अंगीकार, आदर करून त्यास आचरणात आणू या !

सेल ! सेल !! सेल !!! , ऐका हो मंडई इंजिनअर ल्या ,डाकटर ल्या , सरकारी नोकर वाला ल्या , पोलीस अधिकारी ल्या, बँक मॅनेजर ल्या, विमा कंपनीचा एजंट ल्या ,एकुलता एक पोरें शे , मायबाप वृध्दाश्रममा जावाले तयार शेतस . पोरगाले बहिन नयी शे ,पुनामा टु बीएचके फ्लॅट शे , फिराले चारचाकी गाडी शे ,पो –याले पंधरा लाखन पॅकेज शे आनी स्वता पदरमोड करीस्नी लगन करानी तयारी शे . घरमा कामले बाया शेतस , आते फक्त लगन करता एक पोरगी जोहिये . कोनी तयार व्हयी ते फक्त एक फोन करा आम्ही लगानमा तयारीमाच शेतस

काय मंडई वाचीस्नी हासु वुना का संताप वुना तुम्हले , ज्याना घर लगानमा पोरगा शे त्यास्ले चांगलाच अनुभव वुना व्हयी या गोटना . मंडई पोरें आनी पोरी गनज शेतस , आनी त्या उच्च शिक्षित पन शेतस तरीभी हाऊ मोठा प्रॉब्लेम बट्टास्ले ई

कोन गाव परनाले जाशी रे म्हना मानिकलाल

राहिना . यान कारन दोन्हीस्न्या अपेक्षा वाढी जायेल शेतस. खटलं चौकोनी व्हयी जायेल शे , मायबाप आनी एक किंवा दोन पोरें अस खटलं व्हई जायेल शे , एकुलता एक आंघोर् किंवा आंढोर् –हावामुये परतेक मायबाप त्यास्ले उच्च शिक्षन देतस आनी स्वताला पायवर उभा कराना प्रयत्न करतस , या बट्टा प्रक्रियामा पोरेंस्ना वय वाढी जातस , आनी लगन कराना टाईमले अडचनी येवाले लागतस . नोकरी वाला पोरेंस्न तर जेतमेत लगन मजी जास पन शेतकरी , कारागीर , रोजंदारीवर काम करनारा पोरेंसकडे तय कोनी दुकी भी देखतत नयी . वजी वाईट परिस्थिती शे सध्या परतेक समाजमा. पस्तीस चायीस वरीस्ना (घोड नवरदेव) कुव्वारा पोरें फिरी राहिनतत त्यास्ले पोरीच मिथी नयी राहिनतत , असा पोरें विधवा, घटस्फोटीत बाई बरोबर भी लगन कराले तयार व्हई राहिनतत .काय कार्नीत बिचारा नाईलाज ले काही ईलाज –हास का ?

पहिले मोठा मोठा खटला –हायेत , एक घरमा पाच पाच सवु सवु पोरें –हायेत , तवय पोटमा पोर शे का पो–या हायी देखानं मशीन नव्हतं त्यामुये पाच पाच पोरी होवा नंतर एखादा पोरगा व्हये आनी आखळ कुटुंब पोसायी जाये . परिस्थिती नाजूक –हाये पन समाधात भरपूर मिये , वडिलधारा मानसेस्ना शबदले मान –हाये , आनी त्या सांगेत तठे लगन ठरी जाये आनी लगन भी करन पडे .आनी त्या लग्ने शेवट पावोत टिकेत आनी आननमा आपला संसार करेत . आते बट्टु देखीजोखी लगन

करा नंतर भी सवु सवु महिनामा पोरेंस्न्या फारकत्या व्हई राहिन्यात , कोनीच नमतं लेवाले तयार नयी शेतस.

ठीक शे ना तुम्हीन शिकेल सवरेल शेतस, चांगला पगार कमाडस पन अस व्हवानं कारन काय ? मंडई माले याना मांगे एक कारन माले वाटस ते म्हनजे आलेना पोरेंस्मा सहनशीलता नयी शे , नकार ऐकानी मानसिकता नयी शे . एकुलता एक पोरें –हावामुये त्यास्न पालनपोषन, संगोपन लाडकोडमा मायबाप करतस आनी त्यानामुयेच त्यास्ना स्वभाव जिद्दी , हडी व्हई जास आनी हाईच मोठेपनमा नडस अस माले वाटस. उच्च शिक्षन मुये चांगल्या पगारनी नौकरी भेटी जास , हातमा पैसा खेयता –हास त्यामुये या तरना पोरें पोरी कोनं म्हननं ऐकाना मनस्थितीमा –हातस नयी आनी त्यानामुयेच हल्ली लगन जमाडनं हायी एक समस्या व्हई जायेल शे .लग्ने जमतत नयी हायी समस्या देखीस्नी याना फायदा लेनारी लुटार आनी संधीसाधु लोकेस्न्या टोया समाजमा तयार व्हई जायेल शेतीस . या लोके गरजु लोकेस्ले म्हनजे ज्याले लगन करनं शे त्याले आनी त्याना मायबापले बरोबर हेरतस आनी आपला पत्ता फेकतस . आम्हना कडे सुंदर पोरगी शे , त्या पोर बरोबर तुम्हना पो–यानं लगनि लायी दिसुत पन आम्हले दिड ते दोन लाख रुपया देना पडतीन

, तुम्हना पो–यानी लगननी गॅरंटी आम्ही लेतस पन तुम्हले तुम्हना हात मोक्या सोडना पडी बिचारा उबंगेल नवरदेवना बाप त्यानामा फशी जास ,कारन त्याले आत्तेपावोत बराच खडा मारेल –हातस पन त्याना काही नेम लागेल –हास नयी . तो दीड दोन लाख रुपया देवाले राजी व्हई जास . नवरदेवनं लगन जोरदार आनी धुमधडाकामा लागस, नवरीना आंगवर नवरदेवना बापनी दोन तीन तोया सोनं चढायेल –हास , बट्टु लगन मस्त पार पडस आनी नवरीनी बिदायी व्हई जास. नंतर खरा खेयले सुरुवात व्हस, ती नवरी पयानी संधी कव्हय मियी यानी वाट देखस , रस्तामा बाथरूम ले जावाना बहाना करीस्नी ती आपला टोयीना लोकेस बरोबर गुपचुप पयी जास . आनी समजा अशी संधी नयी मियनी ते नवरदेवना घर पावोत जास आनी बट्टा मौल्यवान वस्तु आनी दागिना लिस्मी पयानी संधी मि्यताच ती तठेतुत पयी

जास . आनी समजा हाई भी नयी जमनं ते पहिलं मुय लेवाना बहानातुन नवरीना साथीदार येतस आनी तिले लयी जातस , ती नवरी जास पन परत येतच नयी . बिचारा नवरदेव तोंड वाशी वाशी तिन्ही वाट देखतस पन ती चिडी कायमनी उडी जास .

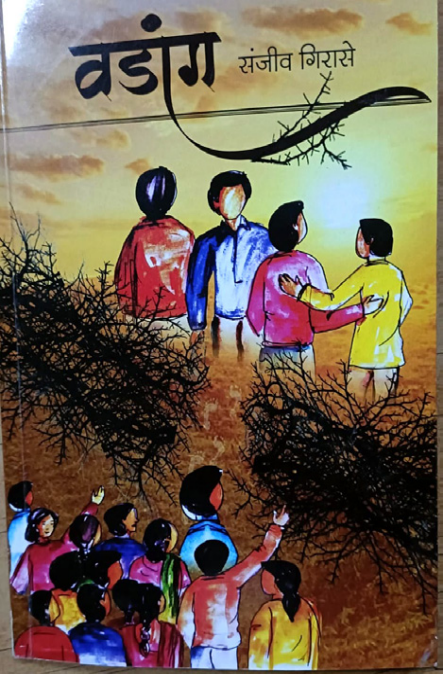
मंडई पहिले घरमातला आनी समाजमातला मोठा जेठा लोके सोयरीक कराले मध्यस्थी करेत , मध्यस्थी करनारा लोके मोठा मानकरी –हायेत आनी त्यास्ना शबद सहसा कोनी टोये नयी आनी या मध्यस्थी करनारा मानकरी लोके परस्पर सोयरीक जमाडी येत घर ईस्नी निरोप सांगेत की लगननी तयारी करा मी सोयरीक जमाडी उनु अशी, आनी लगन व्हई जाये .पन मंडई आते परिस्थिती पार बदली जायेल शे , सोयरीक लवकर जमत नयी आनी जमनी तरी ती कितला दिन टिकी यानी गॅरंटी –हास नयी . मायबाप कुढत बसतस, नवरदेवनं वय वाढी जास ,तो आसवर बसेल –हास पन लगन काही जमस नयी . आनी एखादं वयन चुकत माकत उन ते घ्यास्न्या आटी ईतल्या –हातीस की विचारता सोय नयी . घर स्वतानं शे का ? वावर शे का ? लगन नंतर पोर कोठे राही ? धड्डा धड्डो पोरगा जोगे राहतीन का ? असा चित्र विचित्र प्रश्न पोर्नान मायबाप करतस. या बटुठ्या अटी मान्य करावर लगन व्हस आनी त्याना संसारले सुरुवात व्हस, मात्र त्याना नंतर या मोबाईलना डबडाना खेय सुरू व्हस , मोबाईल वर बारीक बारीक गोष्टी चावयाले सुरुवात व्हयी जास , जेवनी का ? खादं का ? पिधं का ? सासु काही बोल्नी का ? सासरा काही बोलस का ? सासु काममा मदत करस का ? ननंद नीट वागस का ? नवरा फिराले लयी जास का ? खर्चाले पैसा देस का ? असा ज्याले गांडमेंड काही –हास नयी त्या प्रश्न ईचारतस आनी आपला पोरना संसारमा बिनाकामन्या काड्या कोरतस. मायबापनी फुस –हास त्यामुये ती पोर सासरना लोकेस्ले कवडीमोल समजस आनी आपला सुखी संसारनं वाटयं करी लेस .मंडई आपला समोर असा कितलाक उदाहरने शेतस की शुल्लक कारन वरथुन त्यास्नी काडीमोड व्हई जास.

मंडई नवरा बायको या संसार रथना दोन चाके –हातस आनी त्या समजी उमजी बरोबर चालनात तरच संसार नेबनं चालस नयी ते आयुष्यनी फरफट व्हई जास. संसार म्हना की त्यानामा धाकल्यामोठ्या कुरबुरी चालुच –हातीस ; एकमेकले समजीउमजी लेवो आनी काही गोष्टीसकडे दुर्लक्ष करी देवो तवयच हाऊ संसाराना रथ शेवटपावोत नेबनं चालस .

शेवट जाता जाता पोरी वालास्ले आनी पोरगा वालास्ले एकच सांगनं शे, पोरेंस्न पॅकेज देखाना बरोबर चांगला मानसेभी देखा, पैसा पेक्षा मानुसकी महत्त्वनी शे, एक दुसराले समजी लेतस त्यालेच सोयरा, सोयरीक म्हनतस. जो घर येल मानुसले पानी भी ईंवारत नयी तो सोयरा काय कामना. पोर्वाला आनी पोरगावाला दोन्हीस्नी आपली मानसिकता बदली तर पुढला पिढीना संसार सुखमा चालतीन, आनी कोल्डी मोल्डी टेक आनी म्हना धोतर कडे देख असं वागनं राहिन तर काही खर नयी भो. चला मंडई आते मी रजा लेस भेटुत पुढना हमाले तवलगुन रामराम. लेख आवडना व्हई ते नक्की फोन करा.

प्रखर ग्रामीण वास्तव व समाज मूल्यभान असलेली अहिराणी कादंबरी : वडांग

असे एका वाक्यात म्हणता येईल. समीर, पवन, अनिल, वायू आणि वारेक्षर या पाच व्यक्तीरेखा भिन्न असल्या तरी ती एकच व्यक्तीरेखा आहे. त्यांच्या जगण्याचा, जीवनमूल्यांचा, संघर्षाचा धागा एकच असल्याने ‘वडांग’ ही एकाच व्यक्तीची कथा आहे, असे म्हणता येईल. हे पाचही भिन्न एकाच गावातले. समवयस्क. शिक्षण हे नोकरी मिळवण्यासाठी घ्यायचे आणि नोकरी ही विवाह

कादंबरी प्रकाशन सोहळा
आयएमए हॉल, धुळे
दिनांक व वेळ : रविवार २० एप्रिल २०२५
सकाळी ९ वाजता

करण्यासाठी करायची. आज ग्रामीणच नव्हे तर सर्वत्र मुलाला उत्तम नोकरी असल्याशिवाय त्याचा विवाह होत नाही. असा समाज नियम झाला आहे. या नियमाभोवती समाजाने ‘वडांग’ घातली आहे. म्हणूनच आता वयाची चाळिशी नजीक आली तरी मुलांचे विवाह होत नाहीत. त्यातून वृद्ध माता-पित्यांचे होणाऱ्या हाल यात चित्रीत केलेले आहे. वास्तव पाठकीवरच हे चित्रण वाचताना आगावर शहारे येतात.

नोकरीसाठी लागणारी शैक्षणिक पात्रता असूनही नोकर भरती बंद असल्याने युवकांना नोकरी मिळत नाही. यात या पाचही तरुणांचा काय दोष ? पण समाजाने स्वतः भोवती घालून घेतलेल्या वडांग या अदृश्य कुंपणामुळे भीषण अवस्था प्राप्त झाली आहे. पुढे यातून

या तरुणांनी कोणता मार्ग काढला, हे प्रत्यक्ष कादंबरी वाचनातूनच समजून घेणे योग्य ठरेल. संजीव गिरासे यांची प्रवाही व सहज सुंदर शब्दरचना किंवा शैलीचा साज चढविल्यामुळे ‘वडांग’ वाचनीय झाली आहे. प्रखर ग्रामीण वास्तव यातून प्रकट होते. वाड्.मयीन सौपस्कार जसे म्हणी, वाक्प्रचार, उप्मा, प्रतिमा योग्य प्रकारे, योग्य ठिकाणी वापरल्याने ‘वडांग’ ‘चे वाड्.मयीन सौंदर्य खुललेले आहे. मराठी साहित्यातील महत्त्वाची कादंबरी असा लौकिक ‘वडांग’ ला मिळेल यात शंका नाही. सौ. रेखा विजय भट्टाणे यांच्या सुंदर मुखपृष्ठाने वडांंचे वाड्.मयीन मूल्य वाढविलेले आहे. अथर्व प्रकाशनचे, स्वराज माळी, यांनी उत्तम, सुबक आणि आकर्षक छपाई, बांधणी केल्यामुळे पाहता क्षणी ‘वडांग’ नजरेत भरते. डॉ. माधव कदम यांनी देखील कादंबरीची उंची वाढवणारी पाठराखण केलेली आहे. सर्वच साहित्यिक अंगाने ‘वडांग’ ची भट्टी उत्तम जमली आहे ती वाचकांच्या प्रसंगशेष नक्कीच उतरेल असा विश्वास वाटतो.

वडांग अहिराणी बोलीतली कादंबरी
अथर्व प्रकाशन, जळगाव
पृष्ठ ११३ मूल्य रु.१९५

वैभवशाली प्राचीन लिपी, दिवाळी अंक, वैभवशाली प्राचीन लिपी दिवाळी अंक – २, आणि वैभवशाली प्राचीन लिपी, अंक नं. ३ असे तीन पुस्तके नुकतेच प्रसिद्ध झाले आहे. या तिन्हीही पुस्तकांचे संपादक सौज्वल शैलेंद्र साळी असून संकल्पना श्री. शैलेंद्र पांडुरंग साळी यांची आहे. या तिन्हीही पुस्तकांचे प्रकाशन, वैभवशाली प्राचीन लिपी ट्रस्ट आहे. त्यांना प्रमुख मार्ग दर्शन करणारे अॅड विलास भगवान कडू आहेत. तिन्ही पुस्तके हाती पडताना खूप आनंद झाला. संस्था, ब्राम्ही, खरोष्टी, शारदा ग्रंथ, मोडी, नेवारी उर्दू, पार्शियन या प्राचीन व मध्य युगीन लिप्यांचे लिप्यंतर भाषांतर. या पुस्तकांत पहावयास मिळते.

१ त्या क्रमांकाच्या पुस्तकांत ब्राम्ही लिपी सुलेखन, खरोष्टी लिपी सुलेखन, शारदा लिपी सुलेखन, ग्रंथ लिपी सुलेखन, मोडी लिपी सुलेखन, नेवारी लिपी सुलेखन, पर्शियन लिपी सुलेखन केलेले लिपी आणि असे सुबक वर्णन पहावयास मिळते.

२ ज्या क्रमांकाच्या पुस्तकात मोडी लिपी प्रशिक्षण वर्ग व मार्गदर्शन शिबीर, ऐतिहासिक स्थळांची माहिती व पर्यटन आणि पारंगदेशन, प्राचीन पटखेळ संवर्धन मोहिम अंतर्गत महाराष्ट्रातील मार्गदर्शनाची नोंदणी आणि दुर्मिळ छायाचित्राचा खजिना पहावयास मिळतो.

नाशिकमधील तोडकर वाडा एक पुरातन वस्तुंचे वारसायन असून त्याची की. आणि चीी.यांनी एक वस्तुसंग्रहालय बनविले आहे. त्याची माहिती या पुस्तकात वाचावयास मिळते.

वैभवशाली प्राचीन लिपी– मोडी लिपी आहे. ७० दशकाच्या

आपले लेखन फार श्रेष्ठ दर्जाचे आहे व आपल्या तुलनेत आपल्या आजुबाजूला लिहिणारे लेखक अगदीच अतिसामान्य दर्जाचे आहेत असा अहदपं काही प्रस्थापित साहित्यिकांना झालेला असतो. त्यामुळे इतरांना अतिहिणकसं समजून हिशवण्याचा त्यांचा उद्य–पेग अविरतपणे सुरू असतो.उदात मानवी कार्य करणारे सारस्वत पुत्र जेव्हा अति संस्कारशून्य पातळीवर येवून एकदुसऱ्याला नाउमेद करण्याचा प्रयत्न करतात.तेंव्हा त्यांचा हेतू प्रतिपक्षाची मान– हानी करणे हा असतो. ज्या मान्यवर व्यक्तीकडून असे गैरवर्तन जाणिवपूर्वक केले जात असेल.त्याला योग्य धडा शिकविण्यासाठी निष्प्रभ करणे खूप गरजेचे असते.नसता अहंवृतीत वाढ होऊन इतरांना नाऊमेद करण्याचा परवाना मला ईश्वरानेच दिला आहे आणि तो आपल्याला स्वर्गात पाचारण करून अत्यंत समानपूर्वक प्रदान केला आहे.हेच आबाल वृदाच्या मनःपटलावर बिंबवण्यात ते यशस्वी झाले तर त्यांचे प्रस्थ कायमचे डोक्यावर आसनस्थ होणार ही अगदी काळ्या दगाडारची रेष असते.याला विनोदी साहित्यात गालिप्रदान

विनोदी साहित्यिकांना अग्रिपरिक्षा द्यावी लागते

असे म्हणतात.

एकदा ना सि फडके यांनी आपल्या ‘झंकार’ वृत्तपत्रातून य गो जोशी यांच्या लेखनावर टिका कर–ताना लिहिले.जोशी मेले तर महाराष्ट्रातील कुत्रेसुद्धा रडणार नाही.अर्थात य.गो.ना नाउमेद करण्याचा हा प्रयत्न होता.या टिकेने य.गो.अत्यंत अस्वस्थ झाले. आपली व्यथा त्यांनी आचार्य अत्रे यांच्याजवळ व्यक्त केली. अत्रेंचा मेंदू म्हणजे अतीवगवान पवनसूतच दुसऱ्याच दिवशीच्या ‘नवयुग’ मधून फडके मेले तर महाराष्ट्रातील अनेक कुत्र्या ओक्साबोक्सी होऊन रडतील. हे विधान करून धमालं उडवून दिली. फडके खूप खजिलं झाले. अत्रेंनी त्यांच्या हयातीत अनेक दिग्गजांची अशी भंबेरी उडवून दिली.त्या मुळेच तर एक अजरामर विनोदवीर म्हणून त्यांच्या कडे त्यांच्या एकशेपंचविसाव्या जयंती वर्षांही पाहिले जाते.त्यांच्याचा भाषेत सांगायचे म्हणजे दहाहजार पंचविस वर्षांनंतरही लोक तेवढ्याच कुतुहलाने व आपुलकीने माझ्या साहित्याकडे पहातीलं.

साहित्य व कला प्रातात अशी काही माणसे असतात. कोणाला कधी कवडीचाही आदर द्यायचा नाही अशी त्यांची बोलण्याची व वागण्याची अजब तऱ्हा असते आणि त्यात ते स्वतःला खूप ग्रेट समजतात. मी असांच बोलत असतो आणि माझं ते बोलीन व वागणं अगदी वैश्विक सत्यअसते.अशी आग्रही भूमिका मांडणारे महाभाग एका अर्थाने नकारात्मक विचारांचे भरणपोषन करून प्रत्येकाकडे तुच्छतेने पहाण्याचे अवतारकार्य करत असतात. इतरांचा टोकाचा अपमान करून आपले विश–षत्व सिद्ध करण्याचा त्यांचा अमानवी उद्योग कुपमंडूक प्रवृतीचे भव्य प्रदर्शन करणारा असतो.या प्रदर्शनात आपले कधी आणि किती वस्त्रहरण झाले हेच त्यांना कळतं नाही. त्यांना त्यांच्या जवळची माणसे कंटाळ– लेली असतात. अशा विद्वानांची गणना बुद्धीभ्रष्ट गटात होते.त्यांच्याविषयी अदारशून्यता निर्माण होऊन सर्व लोक त्यांना टाळण्याचा प्रयत्न करतात. सूक्ष्म निरीक्षण केल्यास असे महाभाग आपल्या आजूबाजूला बरेच असतात.त्यांच्या हट्टी व दुराग्रही वृत्तीमुळे ते विनोदाचा विषय होतात.

विनोदाचे विविध स्वरूप अभ्यासल्यावर शुद्ध विन–दे कसा असावा ? यासंदर्भात विचार करणे गरजे–चे ठरते.रा श्री जोग यांच्या मते,शुद्ध विनोद म्हणजे सहानुभूती,द्वेष,तिरस्कार प्रतिकूल वृत्ती यांनी मिश्र नसलेला विनोद,दोषदर्शन किंवा परन्यूनत्व यामध्ये इतरांच्या उणिवा दाखवून दंतदर्शन करणे त्यात कुठेही हा प्रकार अंती होत असेल तर तिथे चिड,संताप,रग हा प्रकार प्रवेशन्याची शक्यता असते.त्याचा होणारा अनिष्ट परिणाम विनोदास बदनाम करणारा ठरतो त्यासाठीच जोगांनी स्पष्ट केलेली शुद्ध विनोदाची व्याख्या समजून घेतली पाहिजे.शुद्ध विनोदात साहित्याचे उच्चतम स्वरूप असावे.विनोदाच्या शुद्ध स्वरूपात आस्वादकाचे निर्मळ हास्य असावे.त्यात कुत्तितपणा,द्वेष सूड व खच्चिकरणाची भावना नस–ावी.त्या हास्यात परस्पर प्रेम,आत्मियता असावी.त्यामुळे विनोदविश्वासात आनंद शतगुणीत होईल.विनोदमहात्म्य देवनागरी लिपी वापरण्यास सुरुवात झाली. मोडी लिपीचा वापर हा राजदरबारातील लेखन करण्यासाठी उपयुक्त असा होता आणि लेखनाचे या दरबारातील कारभार जोरात होण्यासाठी साहाय्यसुद्ध झाल्याचे दिसते. मोडी लिपीचे एकूण ४ कालखंड शिवपूर्वकाळ, बहामनी काळ, शिवाकाळ, पेशव काळ आणि आंग काळ होय.

अंक तिसरामध्ये बर्वेवाडा, शिवराई, नाशिक जिल्ह्यातील मोंदरे, पायविहिरी, बारव, दीपमाळ, समाधी, वेश व मंदिरावरील काही अव्यकशित निवडक शिलालेख यांची माहिती मिळते. अशा प्रकारे तीनही अंकांचा अभ्यास करताना श्री. सौज्वळ साळी यांचे प्रयत्न त्यांचा अभ्यास मोडी लिपीतील ते तज्ञ आणि त्यांचे कार्य पाहून खुप आनंद होतो. श्री. सौज्वळ साळी हे एम. ए. आर्चिओलाॅजी असून त्यांनी मोडी वार्गातील अनेक विद्यार्थ्यांना मोडी लिपी प्रशिक्षण देऊन टाटत लिपीत तज्ञ केले आहे. ते वैभवशाली प्राचीन लिपी ट्रस्ट नाशिकचे अध्यक्ष असून त्यांच्या हातून असेच उत्तम कार्य घडो. ह्याच या विशेष लेखाद्वारे शुभेच्छा. माझी आजच्या तरुणांना एक विनंती राहील त्यांनी मोडी लिपी जरूर शिकावी.

–श्रीपाद माधव नांदेडकर
क्युरेटर इ.वि.का. राजवाडे संशोधन, मंडळ धुळे

सादर करताना स्त्री,पुरुष,जात,धर्म,स्वदेश व प्रदेश असा व्यक्ती,स्थल,काल यापासून बंधमुक्त असलेला विनोद व्यापक मानव्यापर्यंत जाऊन पोहचतो.मुन्धुष जीवनातील चिकाल टिकनाच्या मानवेतेच्या भव्यतेचे महत्त्व तो सदैव जाणतो.हा विनोद आपणास अत्यल्प प्रमाणात निदर्शनास येतो. जीथे तो श्रवणसौख्य देतो.तिथे अत्युत्तम प्रसन्नता देवून मानवी मन्मने सुगंधित करतो.माणसाला माणूसपण प्राप्त करून देतो.मुन्धुष जीवनातील विसंगतीना शुद्ध विनोद खूप खूबीने चिरकाल व चिरंतन रुप देवून मानवतेची उंची वाढवतो.

विनोद निर्मितीसाठी भाषा खूप महत्वपूर्ण काम करते.भाषेतील वेगवेगळ्या प्रकारच्या शक्तीचा कसा उपयोग करून घ्यायचा.याचे विविधांगी तंत्र विनोदी लेखकाने अंगीकारलेले असते.वर्हाडीभाषेचा उपयोग याच प्रांतातील विनोदी लेखक शंकर बडे,राजाभाऊ धर्माधिकारी, मिर्झा बेग,किशोर बळी,गौतम गुड्डे, जंयत चावरे या साहित्यिकांनी कींवा हास्यसम्राटांनी अतिशय खुबीने करून घेतला.पश्चिम महाराष्ट्रातील शंकर पाटील अलिकडच्या फळीतील सोलापूरचे हास्यसम्राट दिपक देशपांडे,सांगलीचे अजित कोष्टी तर मराठवाड्यातील प्रांतिक भाषेचा विनोदनिर्मिती साठी डॉ लक्ष्मण देशपांडे,डॉ दिलिप घारे,डॉ यशवंत देशमुख,मकरंद अनासपुरे आणि याशिवाय माझ्या साठी अज्ञात अस्मरणे विनोदी लेखक यांनी त्या त्या प्रादेशिक भाषेला महत्त्व प्राप्त करून दिले. आणि आपल्या मायबोलीला विनोदविश्वत अजरामर केले.

विनोदी साहित्यिकांना अग्रिपरिक्षा द्यावी लागते

गो के भट म्हणतात,विनोद ही एक दृष्टी आहे. जीवनाकडे पहाण्याची ती एक वृत्ती आहे.जीवनात लोकांच्या आचार,विचार व उच्चारत विकृती किंवा विसंगतीकडे सात्विक संतापाने जसे पहाता येते.तसे दिलखुलास हसून देखील पहाता येते. मग प्रश्न असा निर्माण होतो की या विसंगत वृत्तीकडे नेमके कसे पहावे ?त्या वृत्तीवर प्रतीक्रिया देताना आपली मानसिकता कशी ठेवावी ?नेमका त्यावेळी आपल्या वर्तनातील उत्स्फूर्त अविष्कार कसा असेल ?त्या वरूनच आपल्या मानसिक स्वास्थ्याची दिशा ठरत असते.ती दिशा सकारात्मकच असावी ही दृष्टी विनोद जाणकारास प्राप्त होते.त्यासाठी विनोद मीमांसा,चिकित्सा किंवा विनोदाचे तत्वज्ञान काही प्रमाणात तरी अभ्यासले पाहिजे.प्रमाणे विनोदाच्या संदर्भाने जो विचार केला जाईल किंवा त्या विषयाच्या अनुषंगाने जी चिकित्सा केली जाईलं ते बोलीभाषेत घडणे शक्य नाही.तिथे साहित्य अभ्यासकांचे प्रमाण फार कमी आहे.यावर श्री कृ कोल्हटकरांनी मात्र फार वेगळा विचार केला.त्यांच्या मते प्रमाण भाषा किंवा संस्कृत प्रचुर शब्द–पेक्षाही उर्दू, हिंदीने प्रभावित असलेल्या मराठीत अधिक विनोदनिर्मिती होऊ शकते.वऱ्हाडी भाषेची हीच नज्कत आहे.उदा.दोन वऱ्हाडी माणसे जर भांडत असतील तर ते अगदी सहजपणे बोलून जातात, सिधा अंदर घालीन ना बे, कायले होबासक्या करून राहिला. या भाषेवर हिंदीचा असलेला प्रभाव लक्षात घ्या.कोल्हटकर हे मुळचे बुलडाणा जिल्ह्यातील जळगाव जामोदचे.अगदी म. प्र.ला लागून असलेला तालुका त्यामुळे या भाषेचा प्रभाव त्यांच्या विनोदावर राहणारच.

चि.वि.जोशी यांच्या विनोदावर भाष्य करताना गंगाधर गाडगीळ असे म्हणतात.हा विनोद केवळ कोटीबाज किंवा चमत्कृतिजन्य नसून स्वभावचित्रण, प्रसंगाची मांडणी व वातावरणनिर्मिती या वाडमय निकषाच्या अंगाने अविकृत होत असल्याने तो श्रेष्ठ प्रकारच्या साहित्यात मोडतो.त्यात विविधता असून तो सूक्ष्म निरीक्षणावर व मार्मिक स्वभावचित्रणावर आधारलेलाआहे.तो कलेशी इमान राखणाराअसल्या मुळे मराठी साहित्यात त्याला मानाचे स्थान आहे. असे गाडगीळांचे मत असले तरी ते सर्वमान्य नाही. त्यावर अनेक साहित्यिकांचे वादप्रतिवाद असणारचं. आपल्या विनोदी लेखनाविषयी पु लं लिहितात. ललित लेखकाची जिवंत चित्रे काढण्याची शक्ती व त्याची निर्मिती ही फोटोग्राफीसारखी प्रतिकृती नसून स्वतंत्र अशी कृती असते आणि आपले विनोदी लेखन अशा कृतीत मोडत असल्याने ते साहित्यच होय हे पु .ल. सारख्या महान साहित्यिकास प्रारंभी पटवून द्यावे लागते याचा अर्थ त्यांचा सुरुवातीचा साहित्यप्रवास हा समिक्षकांचा व प्रस्थापित साहित्यिकांच्या कसोट्यांना कास तोंड देत चालला असेल ?याची कल्पना नवोदित विनोदी साहित्यिकास यावी.त्यावेळी विनोदी साहित्याला साहित्याचा प्रकार म्हणून मान्य करायला तत्कालिन साहित्यिक तयार नव्हते.

तात्पर्य सर्व प्रकारच्या विनोदी साहित्यिकांना समिक्षक व अन्य गंभीर क्षेत्रातील साहित्यिकांच्या अग्रिपरिक्षेत उतरावे लागले.त्या परिक्षेअंती त्यांना साहित्य वर्तुळात यशोशिखर गाठता आले.

► **जगदीश सुदाम पाटील**
शहादा, मो. ९४२९५३५५९६

माणसाची प्रत्येक गरज पृथ्वी पूर्ण करू शकते, पण हाव नाही अशा अर्थाचे महात्मा गांधींचे एक वचन आहे. हवा, पाणी, जंगले यांसारख्या पृथ्वीवरच्या नैसर्गिक साधन संपतीचा भसाभस अविचारी वापर केल्याने आणि वाढत्या प्रदूषणाचे परिणाम दिसतच आहेत. आणि हे असेच चालू राहिले तर मानवाचेच भविष्य अंधकारमय आहे हे निश्चित. याबाबत प्रबोधन करण्यासाठी २२ एप्रिल हा वसुंधरा दिन मानला जाऊ लागला.

वसुंधरा दिनाची संकल्पना अमेरिकेतील खासदार गेलाार्ड नेल्सन यांनी मांडली. त्यांनी अमेरिकेतील दोन कोटीपेक्षा जास्त लोकांमध्ये पर्यावरणाचा समस्यांबाबत जागृती केली. प्रदूषण आणि वन्यजीवांचा न्हास ह्या मुद्द्यांवर येथील समाजाचा सर्व थरांतील लोकांनी आवाज उठवला. हवा, पाणी, वने आणि वन्यजीव, निसर्ग यांचा संरक्षणासाठी तेथे मोठा राजकीय दबाव निर्माण झाला. अशा प्रकारे १९७० सालापासून हा अर्थ डे (वसुंधरा दिन) जगभर साजरा केला जात आहे.

बिंग कनेक्ट्रेड हा सध्याचा परवलीचा शब्द बनला आहे. पण भारतीय मन, माणूस आणि निसर्ग हे बिंग

अथर्व वेदातही लिहिले गेले आहे. झाडे-झुडपे विषारी द्रव्यांचा किंवा प्रदूषकांचा नाश करतात (८.१७.१०) आणि हवा शुद्ध असेल तर विषबाधेला प्रतिबंध होतो (८.२.२५) असे यात म्हटले आहे.

झाडांमध्ये सर्व कार्यांसाठी आवश्यक असलेले गुणधर्म असतात आणि मानवतेला तारुन नेतात (८.१७.४) असा उल्लेखही अथर्ववेदात आहे.

श्री चक्रधर स्वामींची शिकवण:- स्वामी आणि त्यांच्या शिष्यांनी पृथ्वीच्या संरक्षणासाठी केलेले कार्य अतिशय महत्त्वाचे होते. त्यांनी आपल्या शिकवणीतून लोकांना निसर्गस्नेही जीवनशैलीचा स्वीकार करण्यास प्रवृत्त केले. विशेषतः वृक्षारोपण आणि जलसंवर्धन यावर त्यांचा मोठा भर होता. त्यांच्या काळात त्यांनी लोकांना पाण्याचा योग्य वापर आणि पारंपरिक जलस्रोतांचे जतन करण्याचे महत्त्व पटवून दिले. त्यांचे शिष्य अनेक गावांमध्ये जाऊन तलाव आणि विहिरींचे संवर्धन करण्यासाठी लोकांना प्रेरित करत असत.

केल्याचे सांगितले जाते. आधुनिक काळातही चिपको आंदोलनाची कल्पना याच घटनेवरून घेतली गेली होती. शिवाजी महाराजांची राजाज्ञा:- छत्रपती शिवाजी महाराजांनी वृक्षांचे महत्त्व जाणले होते. आंबा, फणसाची झाडे तोडण्यास सक्त मनाई करणारी राजाज्ञा त्यांनी १६६० मध्ये जारी केली होती. संत नामदेव, संत तुकाराम महाराज यांच्यासारख्या अनेक संतांनीही अभंगातून पर्यावरणाचा जतनाविषयी जागृती केली आहे.

त्यानंतर ब्रिटिशांचा काळातही पर्यावरणाशी संबंधित कित्येक कायदे करण्यात आले. स्वातंत्र्यानंतर सण १९७६ मध्ये करण्यात आलेल्या घटना दुरुस्तीनंतर राज्ये पर्यावरणाचे संरक्षण आणि संवर्धन करतील आणि वनांचे संरक्षण करून देशातील वन्यजीवांचेही संरक्षण करतील असे स्पष्टपणे म्हणण्यात आले.

सन १९८५ मध्ये वनखाते निर्माण करण्यात आले. पर्यावरण संरक्षणाचे नियमन करणारी आणि हमी देणारी ही केंद्रीय प्रशासकीय यंत्रणा आहे. मात्र असे कायदे असूनही १९४७ ते १९९० या कालावधीत दिवसेंदिवस पर्यावरणाची अधिकाधिक हानी होत गेली हे एक कटू सत्य आहे.

सृष्टीच्या चक्रामध्ये प्रत्येक वस्तूला आणि जीवाला स्वतःचे विशिष्ट स्थान आहे आणि त्याला धक्का पोहोचवला की घटनेची प्रतिक्रिया आज ना उद्या सर्वत्र जाणवतेच. एखाद्या यंत्राचे किंवा गाडीच्या इंघनाचे उदाहरण घ्या, त्याचा एखादा भाग नादुरुस्त झाला तर त्याची कार्यक्षमता कमी होते, आपण दुर्लक्ष करीत राहिलो तर आणखी एखादा भाग बिघडतो दरम्यान त्याचा दाखळलेल्या कार्यक्षमतांमधून आपल्याला इशारा मिळत असतो तरीदेखील आपण तिकडे दुर्लक्ष केले की एखाद्या दिवशी ते बंदच पडते.

पर्यावरणाचेही असेच आहे निसर्ग मानवाला वारंवार धोक्याचे इशारे देतो आहे, निसर्गातील सजीवांच्या अनेक अन्नसाखळ्या तुटणाऱ्या परिस्थितीला पोहोचल्या आहेत. प्रदूषण वाढते आहे हवामान बदलते आहे. आणि या सर्व परिस्थितीला आधुनिक मानवाची बेफिकिर जीवनशैली कारणीभूत आहे.

२०५० मध्ये जगाची लोकसंख्या तब्बल ९.६ अब्ज असण्याची शक्यता आहे. चंगळवाद भागविण्यासाठी मानवाने निसर्गाला ओरबडणे असेच चालू ठेवणे तर त्यावेळी पृथ्वीवर जगणे मुश्किल होईल असा सणसणीत इशारा पर्यावरण तज्ञांनी दिला आहे.

आजचा जमान्यात सगळ्यांना विकास हवा आहे आणि तोही झटपट! खरेतर विकासाची इच्छा बाळगण्यात चुकीचं काहीच नाही, फक्त ‘विकास’ म्हणजे नक्की काय? हे प्रत्येकाने समजून घेतलं तर बरं होईल. अनियंत्रित आणि एकांगी विकास म्हणजे पृथ्वी भकास होण्याकडे टाकले जाणार पाऊल आहे, कारण यामुळे पर्यावरणाची मोठी हानी होते.

पर्यावरण नासाठी होऊ न देण्याचा निश्चय प्रत्येकाने केला तर परिणामी एकाच उद्दिष्टासाठी लाखो लोक एकत्र आल्याचे चित्र यातून उभे राहील म्हणून आपण सर्वांनी प्रतिज्ञा घेऊ, माझी पृथ्वी माझी आईच आहे. माझे पर्यावरण हा माझा श्वास आहे. माझ्या सभोवतालचे पशु-पक्षी आणि झाडे हे माझे सगे सोयरे आहेत, त्यांच्याकडून माझा गरजांपुरते मी जरूर घेईन. त्यांना ओरबडण्याचा प्रयत्न मी करणार नाही. पण त्याचबरोबर त्यांचा वाढीचे प्रयत्नही करेन. माझा वसुंधरा मातेने मला भरभरून दिले आहे, मी ते काटकसरीने वापरेन. पशु-पक्षी, झाडे,जंगले, हवा, पाणी, जमीन या तिच्या दागिन्यांचे मी संरक्षण करेन. तिला समृद्ध बनवेल, आणि मीही आनंदाने समृद्धीकडे वाटचाल करेल. शेवटी एकच पर्यावरणाला चांगले दिवस आले की मानवाचा आयुष्याचा दर्जा सुधारणार हे नक्की.

सुजाण पालक

डॉ.अभिनय दरवडे

मो.७५८८९०४००७

एनडीए परीक्षेत पुण्याच्या मुलींचा यशस्वी ठसा - मेहनत, जिद्द आणि मार्गदर्शनाची प्रेरणादायक कहाणी

बऱ्याचदा आपल्या मुलीने काय बनावे याकरिता पालक तिच्यामागे लागलेले दिसून येतात! आपल्या अपेक्षा मुलांवर लादल्याने कित्येकदा त्या ओझ्याखाली मुलं बिचारी दबून जातात!पण खरं म्हणजे पालक म्हणून आपल्या मुलांच्या डोळ्यात ध्येयाची बीजे आपण शोधायची असतात! त्यांना योग्य ती मशागत केली तर मुलं अस्मान भरारी निश्चितच घेतात!

ध्येयाचा धोपट मार्ग न स्वीकारता, नाविन्याचा ध्यास आणि परिश्रमाची तयारी, चिकाटी, स्वयंप्रेरणा, आणि योग्य मार्गदर्शनाने जग जिंकणारी कित्येक प्रेरणादायी उदाहरणं अवतीभवती दिसतात. राष्ट्रीय संरक्षण प्रबोधिनी (NDA) ही भारताच्या संरक्षण क्षेत्रात कारकीर्द घडवण्याचे एक महत्त्वाचे प्रवेशद्वार.

या कठीण परीक्षेत यश मिळवणे म्हणजे केवळ बुद्धिमत्तेचा विजय नाही, तर कठोर परिश्रम, मानसिक ताकद आणि योग्य दिशादर्शनाचा मिलाफ आहे. याचे एक उत्कृष्ट उदाहरण म्हणजे पुण्याच्या एका मुलीने एनडीए परीक्षेत देशात प्रथम क्रमांक पटकावणे.

यशामागील पाया- लहान वयातच ठरवलेले ध्येय

ही मुलगी केवळ अभ्यासातच नव्हे तर आपल्या दृष्टिकोनातही ठाम होती. तिने आठवी-नववीपासूनच एनडीएचे स्वप्न पाहिले आणि ते प्रत्यक्षात आणण्यासाठी अभ्यास सुरू केला. यामध्ये तिची जिद्द आणि सातत्य महत्त्वाचे ठरले. सुरुवातीपासूनच तिने स्वतःला एका ध्येयासाठी झोकून दिले होते.

आई-वडिलांचे विश्वास आणि मार्गदर्शन एका मुलीच्या यशामागे तिच्या पालकांचे योग्य मार्गदर्शन आणि विश्वास हे स्तंभासारखे उभे असतात. या विद्यार्थिनीच्या पालकांनी तिला स्वप्न पाहण्याची आणि त्यासाठी प्रयत्न करण्याची पूर्ण मुभा दिली. आई-वडिलांनी तिच्यावर नुसती अभ्यास कर अशी सक्ती न करता, तिला स्वतःची दिशा शोधायला मदत केली. वेळोवेळी योग्य सल्ला, नैतिक आधार आणि आवश्यक तेव्हा मानसिक मदत

देत राहिले. मेहनत आणि शिस्त - यशाची गुरुकिल्ली

एनडीए परीक्षेसाठी केवळ पुस्तकी ज्ञान पुरेसे नसते. त्यासाठी तपश्चर्येसारखी तयारी लागते. या मुलीने नियमित अभ्यास, वैयक्तिक वेळापत्रक, शारीरिक तंदुरुस्ती, सामूहिक कार्यक्षमता आणि मुलाखतीसाठी आत्मविश्वास यावर लक्ष केंद्रित केले. ती केवळ बुद्धिमान नव्हती, तर ती शिस्तप्रिय आणि ध्येयवेदी होती.

मुलींसाठी एक प्रेरणा या यशामुळे अनेक मुलींना एनडीए आणि संरक्षण क्षेत्रात येण्यासाठी आत्मविश्वास मिळेल. तिची कहाणी एक संदेश देते की, लिंग नव्हे, तर इच्छाशक्ती आणि तयारीच यश निश्चित करते. तिच्या यशामुळे समाजात सकारात्मक बदल होईल आणि पालक मुलींना मोठी स्वप्ने पाहण्यासाठी प्रोत्साहित करतील.

निष्कर्ष- या पुणेकर विद्यार्थिनीने सिद्ध केले की ध्येय निश्चित असेल आणि मार्गदर्शन योग्य असेल, तर कोणतीही परीक्षाच अशक्य नसते. तिचे यश हे लाखो विद्यार्थ्यांसाठी आणि पालकांसाठी प्रेरणास्थान आहे. आजच्या पिढीने तिच्याकडून शिकण्यासारखे खूप आहे - मेहनत, जिद्द आणि न थकणारी चिकाटी! स्वप्न बघा, पण झोपेत नव्हे; जागेपणी आणि ती पूर्ण करण्याच्या तयारीने!

कनेक्ट्रेड होतेच. भारतीय माणूस व निसर्ग यांच्यामध्ये अखंड संवाद व संपर्क होताच. नदीकाठी वनांचा आश्रयाने वाढलेली भारतीय संस्कृती निसर्गाचे महत्त्व जाणून आहे या धरणीला भारतीय माणूस माता मानतो. सकाळी गादीवरून उठून या धरणी मातेवर आता पाय ठेवावे लागणार या कल्पनेने तो अस्वस्थ होतो. गादीवरून उठावे तर लागणारच आहे म्हणून आपण सकाळी उठल्यावर तिची प्रार्थना करतो. समुद्र वसने देवी, पर्वतस्तनमंडले । विष्णुपत्नी नमोस्तुभ्यम्, पादस्पर्श क्षमस्व मे ॥ मला केवळ नाईलाजाने या पृथ्वीला पाय लावावे लागणार आहे हे माते मला क्षमा कर. वेद आणि पर्यावरण संवर्धन :- सुमारे साडेचार ते पाच हजार वर्षांपूर्वी वेद आणि उपनिषदे लिहिली गेली असावी असा अंदाज आहे. त्यात पर्यावरण संरक्षणाची कल्पना स्पष्ट मांडलेली आहे, तुम्हाला शेकडो हजारो वर्षे जरी आनंदाने जगायचे असेल आणि फळे खायची असतील तर वृक्षांची पद्धतशीर लागवड करा असे ऋग्वेदात म्हटले आहे. (५.५४.६) नदी तीरावरील झाडांची तोड केली तर किनाऱ्याची हानी होते आणि मग पावसाळ्यात येणाऱ्या पुराचे पाणी गावात शिरून मोठाच विध्वंस होतो, म्हणून ही झाडे तोडू नयेत किंवा मुळासकट उपटू नयेत, पोषण करणाऱ्या वृक्षांना तोडू नये त्यामुळे आपोआपच इतर झाडेही मरतात व यामुळे जैव साखळी धोक्यात येऊन संपूर्ण जगाचाच विनाश होईल (६.४८.१७) असेही यात म्हटले आहे. हिरवी झाडे, पाणी आणि हवा यांचा महत्त्वाविषयी

त्यांच्या तत्त्वज्ञानानुसार अहिंसा आणि सह अस्तित्वाचा संदेश देण्यात आला, ज्यामुळे प्राणी आणि निसर्ग यांच्याशी सौहार्दपूर्ण संबंध निर्माण झाले. तसेच, त्यांनी अन्न वाया घालवू नये, जमिनीचा सन्मान करावा आणि निसर्गाचा समतोल बिघडू नये यासाठी जैवविविधतेचे संरक्षण करावे, असे शिकवले. त्यांच्या शिष्यांनी गावोगावी फिरून ही शिकवण लोकांपर्यंत पोहोचवली आणि समाजात पर्यावरणस्नेही विचारांचा प्रसार केला. त्यामुळेच, श्री चक्रधर स्वामींचे विचार आणि कार्य वसुंधरेच्या संरक्षणासाठी आजही आदर्श ठरतात.

अशोक स्तंभ:- पाचव्या शतकात लिहिल्या गेलेल्या याक्षवल्क्य स्मृतीमध्ये वृक्षतोडीस प्रतिबंध करण्याविषयी आणि वृक्षतोड करणाऱ्यांना शिक्षा करण्याविषयी सुचवले गेले आहे. मौर्य काळात लिहिल्या गेलेल्या कौटिल्याचा अर्थशास्त्रात वन्यवस्थानाबाबत भर देण्यात आली आहे. नंतरचा काळात राजा अशोकाने आणखी एक पाऊल पुढे टाकले, सम्राट अशोकाने वने निर्माण केलीच पण त्याचबरोबर इसवीसन पूर्व २२५ मध्ये त्याने वन्यजीव अभयारण्य स्थापन करण्याचे आदेश जारी केला होता. असे अभयारण्य स्थापन करणारा तो जगातील पहिला शासक होय. त्याने पर्यावरण संवर्धनाचा संदेश देणारा स्तंभ उभारला. त्याच्या स्तंभातून पर्यावरण आणि जैवविविधतेच्या कल्याणाचा दृष्टिकोन स्पष्ट करण्यात आला आहे. यावर करण्यात आलेला मजकूर असा आहे, धर्माविषयी प्रेम, आत्मपरीक्षण, आदर, दृष्ट-अनिष्ट वाईट गोष्टींविषयी भीती, यांखेरीज या आणि पुढच्या जगातील

नेष

वृषभ

मिथुन

कर्क

सिंह

कन्या

राशी भविष्य

सुमेध रानडे, पुणे

मो.९५६९०९३७४०

तूला

वृश्चिक

धनु

मकर

कुंभ

मीन

मेघ: हा सप्ताह तुमच्यासाठी दिलासादायक असणार आहे. तुमच्या शिक्षकांचा, मोठ्या व्यक्तींचा आणि साथीदारांचा तुम्हाला पाठिंबा मिळेल. काहीतरी नवीन शिकाल आणि शिकवाल. कर्तव्याला न चुकता काम केले तर समाधानकारक फळ मिळेल. या आठवड्यात तुम्ही तुमच्या मार्गदर्शक व्यक्तींचा सल्ला अजिबात टाळू नका. त्यांनी सांगितलेल्या मार्गावर चालून तुमचे चांगले होणार आहे. नियमात बसेल असेच वागा आणि त्याप्रमाणे काम करा. जोखीम किंवा चौकटीबाहेरच्या गोष्टींना आत्ता हात घालू नका. प्रयत्नांना प्रार्थनेची शक्ती जोडा!

वृषभ: हा सप्ताह तुमच्यासाठी अधिकारचा आणि वर्चस्वाचा असणार आहे. तुम्ही करत असलेले काम मोठे होईल. विस्तार होईल. तुम्हाला एक महत्त्वाचा टप्पा गाठता येईल. बऱ्याच गोष्टींची सूत्रे तुमच्या हातात असतील. त्यामुळे तुम्हाला जबाबदारीने वागण्याची गरज आहे. वडील किंवा मोठ्या आदरणीय व्यक्तींचा दबदबा राहील. या आठवड्यात तुमचा आत्मविश्वास बळावेल. पण अती विश्वास, अभिमान, गर्व हे तुम्हाला बाधक ठरू शकतात. म्हणून पाय जमिनीवर ठेवा. सामर्थ्यवान अशी एखादी सुरुवात करा.

मिथुन: हा सप्ताह तुमच्यासाठी डगमग डोलणारा आहे. कुठल्यातरी दोन किंवा अधिक गोष्टींमुळे तुम्ही तारेवरची कसरत करणार आहात. लक्ष एकत्र न राहता फिरविलित जास्त होण्याची शक्यता आहे. हवे तसे ध्येय साध्य करायला अवघड आहे पण तरीही तुम्ही सांभाळत असलेल्या सर्व गोष्टीत तुम्ही पुढे वाढणार आहात आणि हेच महत्त्वाचे आहे! या आठवड्यात तुम्ही आर्थिक निर्णय पुढे ढकला. सगळीकडे उतुंग यशाची अपेक्षा ठेवू नका. दडपण न घेता यालाच जीवन ऐसे नाव समजून हा सप्ताह हलकेपणाने घालवा.

कर्क: हा सप्ताह तुमच्यासाठी मिश्र स्वरूपाचा असणार आहे. तुमच्या ध्येयापर्यंत पोचाल पण तरीसुद्धा समाधान वाटणार नाही. आणखी पुढे काहीतरी करायला हवं अशी भावना येईल.

भौतिक सुखसोयींपासून एक प्रकारची विरक्ती येऊ शकते. कामामध्ये विलंब होऊ शकतो. एखादं अवघड ध्येय साध्य करण्याच्या दिशेने पाऊल टाकाल! या आठवड्यात खरंच तुम्हाला नक्की काय हवं आहे, याचा नीट विचार करा आणि त्याप्रमाणे पुढे चाला. उथळ गोष्टींमध्ये अडकून राहू नका. भावनांमध्ये, भूतकाळात किंवा नैराश्यात अडकून राहू नका. उपासना किंवा मेडिटेशन करा, एकांतात वेळ घालवा.

सिंह: हा सप्ताह तुमच्यासाठी तडजोडी करण्याचा आहे. अपेक्षित यश मिळवणे कठीण आहे. बरेच कष्ट करावे लागतील. कसलीतरी कमतरता जाणवेल. लोकांवर अवलंबून राहावं लागेल. इतरांकडून हीन वागणूक मिळू शकते. पण या सगळ्यातूनच आजूची रात्र ही उद्याच्या पहाटेची चाहूल घेऊन येते याचा अनुभव तुम्हाला येईल. या आठवड्यात तुम्ही स्वतः संयम ठेवण्याची गरज आहे. गरजा कमी करा. सध्या मोठी गुंतवणूक किंवा महत्त्वाचे व्यवहार टाळा. परोपकार करण्याचा प्रयत्न करा. आरोग्य सांभाळा!

कन्या: हा सप्ताह तुमच्यासाठी एक पाऊल पुढे टाकण्याचा आहे. तुम्ही एका महत्त्वाच्या टप्प्यावर पोचणार आहात. मागे केलेल्या नियोजनाला आणि कष्टाला चांगले यश मिळेल. पण मार्गावर पुढे जाण्यासाठी कुठल्यातरी गोष्टीची वाट बघायी लागेल. लोकांचं सहकार्य मिळेल. यात्रा किंवा प्रवास संभवतात. या आठवड्यात तुम्हाला धैर्य आणि संयम ठेवण्याची गरज आहे. आहात त्या मार्गावर पुढे जाताना, विचारमंथन करा, इतरांचे मत जाणून घ्या. कामाचा विस्तार कसा करता येईल हा विचार करा.

तूळ: हा सप्ताह तुमच्यासाठी महत्त्वाच्या वळणाचा असणार

आहे. तुमच्या ध्येयाच्या दिशेने चांगली वाटचाल होणार आहे. अडकलेली कामे सुटतील. तुमच्या प्रयत्नांना आणि घेतलेल्या कष्टांना गती मिळेल. इतरांना तुमची नोंद घ्यावी लागेल. योग्य मार्ग सापडेल. एक प्रकारचा विजय झाला आहे असे वाटेल. या आठवड्यात तुम्ही तुमच्या कामावर तुमच्या ध्येयावर संपूर्ण लक्ष देण्याची गरज आहे. कोणत्याही संभ्रमात विशेष करून भावनिक गुंतागुंतीत अजिबात न अडकता तुम्ही तुमचे काम सातत्याने करण्याची गरज आहे.

वृश्चिक: हा सप्ताह तुमच्यासाठी महत्त्वाचा आहे, शक्ती आणि सामर्थ्य देणारा आहे. तुमचा आत्मविश्वास चांगला राहील, इच्छाशक्ती भक्कम राहील. कोणतीही समस्या सोडवायला तुम्हाला योग्य मार्ग सुचतील. या आठवड्यात तुमच्यासाठी सगळ्यात महत्त्वाचे आहे संसाधनांचा योग्य उपयोग.

धनु: हा सप्ताह तुमच्यासाठी महत्त्वाचा असणार आहे. एखादा महत्त्वाचा निर्णय घ्यावा लागेल. महत्त्वाचे कोर्टाचे काम होण्याची शक्यता आहे. कागदपत्रांचे व्यवहार घडतील. काम पटकन होणार नाही. एका गोष्टीसाठी अनेक गोष्टींची गरज लागेल. मागे केलेल्या कर्मांचे फळ मिळेल. या आठवड्यात तुम्ही सारासार विचार करून वागण्याची आणि बोलण्याची गरज आहे. तज्ञ व्यक्तींचा सल्ला घेऊन काम करा. कोर्ट कचेरी कामात दुर्लक्ष नको. खोटेपणा सोडून सचोटीने वागा. मागे तुमच्या कडून

काही चुका झाल्या असतील तर त्या खऱ्या मनाने मान्य करून परिस्थिती स्वीकारा!

मकर: हा सप्ताह तुमच्यासाठी उर्जादायक आणि प्रेरणादायक आहे. अडकलेल्या गोष्टी मार्गी लागतील. निराशेकडून नव्या उमेदीकडे घेऊन जाणारा हा काळ आहे. कामामध्ये चांगलं यश मिळू शकतं. लोकांना तुमच्या कर्तृत्वाची माहिती होईल. घरामध्ये किंवा कुटुंबामध्ये आनंदाचा प्रसंग येऊ शकतो. काही लपून राहिलेल्या गोष्टी समोर येतील. या आठवड्यात तुम्हाला सचोटी, खरेपणा आणि प्रामाणिकपणा यांच्या आधारे वागण्याची गरज आहे. पारदर्शी पध्दतीने काम करा. एखादं यश मिळालं असेल तर हुरहुरून जाऊ नका. अभिमान सोडून नम्रता ठेवा.

कुंभ: हा सप्ताह तुमच्यासाठी खोळंबलेला काळ घेऊन येत आहे. गोष्टी अडकल्यासारख्या वाटतील. पटापट काही घडणार नाही. त्यामुळे तुम्हाला बेचैन वाटू शकतं. कामाच्या ठिकाणी तेच तेच काम करून कंटाळा येण्याचा संभव आहे. मनातून उत्साह कमी राहील. या आठवड्यात तुम्ही तुमच्याकडे जे चांगलं आहे, त्याकडे लक्ष देण्याची गरज आहे. जे नाही त्यामुळे स्वतःला त्रास करून घेण्यापेक्षा आहे त्यात आनंद मानायला शिका. इतरांमुळे तुम्हाला त्रास होत असेल तर संयम ठेवा, माणसं आणि नाती पटकन तोडायला जाऊ नका.

मीन: हा सप्ताह तुमच्यासाठी काहीतरी नवीन करून दाखवण्याचा आहे. नवीन काम मिळू शकतं. कामात बदल घेऊ शकतात. आत्तापर्यंत ज्याची वाट पाहत होता, ती घटना घडू शकते, किंवा त्या घटनेसंदर्भात चांगली बातमी मिळू शकते. केलेली मेहनत फलित होईल. तुम्हाला आतून ऊर्जा मिळेल, जिद्द राहील, उत्साही वाटेल. या आवडड्यात तुम्ही एखादा प्रयोग, एखादं नवखं काम हाती घेऊ शकता. तुमची कला, क्रीडा, छंद लोकांसमोर सादर करा. विनम्रपणे, पाय जमिनीवर ठेवून इतरांसमोर व्यक्त व्हा.

पान १ वरून

मंदिर पाडल्याने जैन समाजाचे आंदोलन
त्यानंतर आंदोलनास सुरुवात झाली. मंदिर टूटा, हौसला नही, असे फलक घेऊन जैन समाजबांधव रस्त्यावर उतरले. मंदिर त्याच ठिकाणी हवे, अशी मागणी आंदोलनाच्या माध्यमातून करण्यात आली. आंदोलनात भाजप नेते आणि मंत्री मंगलप्रभात लोढा, काँग्रेस नेत्या आणि खासदार वर्षा गायकवाड, आमदार पराग अलवाणी यांच्यासह इतर स्थानिक नेते सहभागी झाले होते.

सर्वसामान्य नागरिकांना आरोग्य सुविधा
करण्यात येत आहेत. मुख्यमंत्री वैद्यकीय सहाय्यता कक्ष त्याचबरोबर ए.बी. फाउंडेशन व प्रतीक फाउंडेशन यांनी भरविलेले आरोग्य शिबिर उपक्रम सुरु आहे. या शिबिराचा सर्वसामान्य नागरिकांनी लाभ घेण्याचे आवाहनही त्यांनी केले. या शिबिरात जे आरोग्य पिडीत रुग्ण असतील त्यांचेवर पुढील उपचार सिव्हील हॉस्पिटल त्याचबरोबर हिरे वैद्यकीय मेडिकल महाविद्यालयात करण्यात येणार आहे. तसेच या ठिकाणी जे उपचार उपलब्ध होत नसतील अशा रुग्णांना पुढील उपचारासाठी नाशिक अथवा मुंबई येथे संदर्भीत करण्यात येणार असल्याचेही त्यांनी सांगितले.

पालकमंत्री बोलताना पुढे म्हणाले की, धुळे जिल्ह्याला आरोग्य विषयक सर्व सोईसुविधांनी परिपूर्ण करण्याचे आम्ही ठरवलं आहे. याकरीता सिटीस्कॅन सोबतच अजून काही मशिन लवकरच हिरे महाविद्यालयाला उपलब्ध होणार आहे. महिलांसाठी शहरातील मध्यवर्ती ठिकाणी रुग्णालय, तालुक्याच्या ठिकाणी सुसज्ज रुग्णालय निर्माण करण्यासाठी प्रयत्न करणार आहे. धुळे जिल्ह्यात सर्वांना सोबत घेऊन आरोग्य, सिंचन, उद्योग, औद्योगिक क्षेत्रात मोठ्या प्रमाणात काम करणार आहे. यावेळी त्यांनी ए. बी. फाउंडेशन आणि प्रतिक फाउंडेशनच्या कामाचेही कौतुक केले.

यावेळी आमदार अनुप अग्रवाल आरोग्य शिबिर आयोजनामागील भूमिका विषद केली. माजी केंद्रीय राज्यमंत्री डॉ. सुभाष भामरे यांनीही आपले मनोगत व्यक्त केले. आरोग्य शिबिरात रुग्णदार शिबिर तसेच लाभार्थ्यांना आयुष्मान कार्डचे वाटप करण्यात आले या शिबिरास २ हजारपेक्षा अधिक नागरिक उपस्थित होते.

अठ्ठावीस एप्रिलला गुंतवणूक परिषद

प्रकल्प उभे राहिले आहे. तसेच धुळे जिल्हो मध्यप्रदेश, गुजरात राज्याला लागून आहे. जिल्ह्यातून वावण, जेजुरीत महासम्राट जोडणारे रस्त्यांचे जाळे आहे. त्याचप्रमाणे रत्ने, राष्ट्रीय महामार्ग, सिंचनाची व्यवस्था जिल्ह्यात मोठ्या प्रमाणात आहे. येत्या काळात उड्डाण योजनेत धुळ्यातील एअरपोर्ट विकसित करणार आहे. धुळे जिल्ह्यात येत्या काळात जागतिकस्तराचे अँकर इंडस्ट्री उद्योग आणण्यासाठी प्रयतकशील असल्याचे त्यांनी सांगितले. यामुळे जिल्ह्यातील युवकांना मोठ्या प्रमाणात रोजगार उपलब्ध होणार आहे. धुळे जिल्ह्याचे अनेक उद्योगपती हे वेगवेगळ्या ठिकाणी स्वतःचे उद्योग निर्माण करतात. आता महाराष्ट्रभर, देशभरामध्ये आणि जगभरातील उद्योग हे पुढच्या काळामध्ये धुळे जिल्ह्यात उभे राहतील आणि धुळे जिल्हा मॅन्युफॅक्चरिंग आणि सर्व्हिसेस एक मोठं केंद्र म्हणून पुढच्या काळात भारतामध्ये उभा राहणार आहे. यासाठी २८ एप्रिल रोजी गुंतवणुकदारांच्या परिषदेचे आयोजन करण्यात आले आहे. या गुंतवणूक परिषदेस राज्यातील अधिकाधिक उद्योजकांनी सहभागी व्हावे, असे आवाहन पालकमंत्री जयकुमार रावल यांनी केले.

पालकमंत्री रावल यांनी बैठकीत गुंतवणुकदारांना आकर्षित करण्यासाठी गुंतवणूक परिषदेचे ब्रँडिंग करावे. मोठ्या उद्योजकांना गुंतवणूक परिषदेत आमंत्रित करण्यात यावेत. जिल्हा, तालुकास्तरावरील उद्योजकांना आमंत्रित करण्यात यावेत. त्याचप्रमाणे परिषदेत उत्कृष्ट सादरीकरण करून एक सकारात्मक वातावरण तयार करावे. एक खिडकी योजनेतून तसेच जिल्हा शासनाच्या माध्यमातून उद्योजकांना सहकार्य करण्यात येईल. उद्योजकांना जागा, वीज, पाण्याची व्यवस्था करण्यात यावी. एमआयडीसीसाठी शासनस्तरावर पाठपुरावा करण्यात येईल. अशा सूचना दिल्यात. यावेळी पालकमंत्री श्री.रावल यांनी काही उद्योजकांशी दूरदृष्ट्यप्रणालीद्वारे संवाद साधून गुंतवणूक परिषदेस येण्याचे आमंत्रित केले.

यावेळी दूरदृष्ट्यप्रणालीद्वारे आमदार अमरीशभाई पटेल, आमदार अनुपभैर्या अग्रवाल यांनी गुंतवणूक परिषद यशस्वी करण्याच्या सूचना दिल्यात.

इतरत्र वळवलेला निधी परत करा

अन्यथा आदिवासी समाज याविरोधात राज्यभर आंदोलन करून सरकारला त्यांनी केलेल्या चुकीच्या निर्णया बाबत माफी मागायला लावेल,यांची नोंद घ्यावी.

निवेदनावर जितेंद्र बागुल केंद्रीय संस्थापक तथा अध्यक्ष, संभाजी आर जगताप केंद्रीय संस्थापक सचिव, विनायक के.गावीत केंद्रीय संस्थापक सहसचिव, अँड कोमल जे. पावरा केंद्रीय संस्थापक सल्लागार, गुलाब एस. गावीत केंद्रीय संस्थापक कोषाध्यक्ष, सुभाष कोकणी केंद्रीय संस्थापक सदस्य, अँड.गीतांजली वाय पाटवी घडगांव तालुका सल्लागार जितेंद्र जी तडवी अक्कलकुवा तालुका अध्यक्ष दिनेश जी सोनवणे नंदुरबार तालुका अध्यक्ष सतिष पी भुस-वारे नंदुरबार तालुका सचिव काळसिंग डी चव्हावी घडगांव तालुका अध्यक्ष कुणाल एस गावीत धुळे जिल्हा प्रसिध्दी प्रमुख आदींच्या स्वाक्षऱ्या आहेत.

दाम दुप्पट करून देण्याचे अमिष

मोबाईलही हिसकावून फोन पे वरून बँक अकाऊंटमधील पैसे क्युआर कोडच्या माध्यमातून ट्रान्सफर करून घेत चाकुचा धाक दाखवून करंसी बाबतचे बनवलेले व्हिडीओ व्हायरल करण्याची धमकी दिली. या प्रकरणी धुळे तालुका पोलीस स्टेशनला आठ जणांविरोधात गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे.

धुळे कूडबात भुईमुगा आवक सुरु

जलस्तर पोहता. उन्हाळी भुईमुगाची लागवड केली होती. आता उन्हाळी भुईमुग काढणीला आला आहे. अशा परिस्थितीत अनेक शेतकऱ्यांनी भुईमुगाची काढणी करून तो बाजार समितीत विक्रीस आणला. अनेक शेतकऱ्यांनी भुईमुग विक्रीस आणल्यामुळे दर घसरले आहेत. दाखल झालेल्या भुईमुगाची पाहणी करतानाच खेरीदार व्यापारी तुलनात्मक फरक लक्षात घेत आहेत. त्यामुळे जास्तीस्त जास्त साडेसहा हजार प्रतिक्वंटल दर देण्याचे धाडस व्यापारी करीत आहेत. पण त्याचवेळी शेतकऱ्यांनी मात्र प्रतिक्वंटल ८ हजार रुपये मिळावे, अशी मागणी केली आहे. सरकारने शेतकऱ्यांना अपेक्षित योग्य दर शेतीमालाला द्यावा, अशी अपेक्षा शेतकऱ्यांनी व्यक्त केली.

सीए शाखेत एक दिवसीय कार्यशाळा

प्रस्तावित बदल या विषयावर मार्गदर्शन केले. सीए पीयूष बाफना यांनी फॉर्म सीए व सीबीचे अनुपालन व व्यावहारिक पैलू याबाबत बद्दल चर्चा केली. सीए संजीव मुथु यांनी कलम १४८ अंतर्गत पुनर्मूल्यांकन व उपाययोजना यावर आपले विचार मांडले.

कार्यक्रमास इन्स्टिट्यूट ऑफ चार्टर्ड अकाउंटंट्स ऑफ इंडियाचे सदस्या समवेत डामा, व्यापारी महासंघ व लघुउद्योग भारतीचे सदस्य मोठ्या संखेने उपस्थित होते. कार्यशाळेचे संयोजन सीए यश आंचलिया (अध्यक्ष), सीए प्रितेश चिंचोले (सचिव), सीए अयुष अग्रवाल (कोषाध्यक्ष) व सीए सोनी सोनार (विद्यार्थी परिषद अध्यक्ष), यांनी उत्कृष्ट पद्धतीने केले.

तापमानामुळे पपईला कापडी अच्छादन

कडाक्याचे उन जाणवू लागले. गेल्या आठ दिवसांपासून तापमान सातत्याने ४३ अंश सेल्सिअसची पातळी गाठत आहे. तीव्र उन्हाचे सातत्य कायम राहिल्याने फळबागांवर विपरीत परिणाम होत आहे. फळबागांतील पपईची बाग सध्या अडचणीत आली आहे. तापमानामुळे पाने पिवळी पडू लागली आहेत. तर फळे डागाळत आहेत. अशा फळाला अपेक्षित किंमत मिळणार नाही. म्हणून शेतकरी चिंताग्रस्त आहेत. उन्हापासून पपईच्या फळांना नाचविण्यासाठी शेतकरी कापडी उच्छादनाचा वापर करीत आहेत. नवे आणि जुने कापड घेवून फळे लगडलेल्या भांगाला हे कापड बांधले जात आहे. उन्हाची तीव्रता कमी व्हावी, म्हणजे परिश्रम फलदायू होतील, अशी अपेक्षा शेतकऱ्यांना आहे.

पान १ वरून

राजकारणात पुन्हा हेलकावे सुरु

त्यामुळे त्यांनी आपआपल्या पक्षाच्या भवितव्याचा विचार करून काय भूमिका घ्यावी, हा प्रश्न त्यांचा अंतर्गत प्रश्न आहे. या दोन्ही नेत्यांनी एकत्र यावे की नाही, याबाबत दुसऱ्या कोणत्याही राजकीय पक्षाने भाकीत करण्याची गरज नाही. प्रत्येकाने आपल्या सद्‌विवेक बुद्धीला स्मरून योग्य वाटेल, तो निर्णय त्यांनी घ्यावा.

असे असताना उध्दव ठाकरे यांनी त्यांच्या मनातील खदखद देखील व्यक्त केली आहे, या गोष्टीची दखल एकत्रीकरणाचे संकेत देणाऱ्या राज ठाकरे यांना घ्यावी लागणार, असेही आता चर्चित जात आहे. कारण, किस्कोड भांडण बाजूला ठेवायला मी तयार आहे. मराठी माणसाच्या आणि महाराष्ट्राच्या हितासाठी एकत्र येण्याचे आवाहन मी पुण करतोय. मात्र, माझी एक अट आहे. जेव्हा आम्ही लोकसभेच्या वेळेला सांगत होतो, महाराष्ट्रातून प्रमुख उद्योग व्यवसाय गुजरातमध्ये नेण्याचा प्रयत्न केला जात आहे. त्याचवेळी विरोध केला असता केंद्रात आता दिसत असलेले सरकार दिसले नसते. महाराष्ट्राच्या हिताचा विचार करणारे सरकार केंद्रात आले असते. पण, तेव्हा पाठिंबा द्यायचा. आता विरोध करायचा आणि मग तडजोड करायची, हे असे चालणार नाही. महाराष्ट्राच्या हिताच्या आड जो कोणी येईल, त्याचे मी स्वागत करणार नाही. ठोस निर्णय घ्यावा आणि मग महाराष्ट्र हिताच्या गोष्टी करव्यात, असे उध्दव ठाकरे यांचे म्हणणे आहे. याचाच अर्थ लोकसभा निवडणुकीत मिळालेले यश केंद्रात सत्तास्थापयंत घेऊन जाणार होते. पण, तसे झाले नसल्याची खदखद उध्दव ठाकरे व्यक्त करीत आहेत. कदाचित, उध्दव ठाकरे यांच्या म्हणण्यानुसार केंद्रात भाजप प्रणिित सरकार राहिले नसते तर नोव्हेंबर २०२४ मध्ये झालेल्या निधानसभा निवडणुकीच्या निकालाचे चित्र देखील वेगळे राहिले असते, असेही उध्दव ठाकरे सुचकपणे सांगू पहात आहेत.

या पार्श्वभूमीवर राज ठाकरे यांनी शिवसेना पक्षाचा त्याग का केला, हे देखील वेगळ्या पध्दतीने सांगितले आहे. माझे शिवसेनेतून बाहेर पडणे आणि एकनाथ शिंदे यांचे शिवसेनेतून बाहेर पडणे यात म ठोडा फरक असल्याचा दावा राज ठाकरे करतात. त्यासाठी राज ठाकरे म्हणतात, मी शिवसेना सोडली त्यावेळी काही आमदार माझे कडे आले होते. पण, काही आमदारांना सोबत घेऊन बाळासाहेब ठाकरे यांच्या शिवाय अन्य कुणाच्या हाताखाली काम करणार नाही, हे मी ठरविले होते. मात्र, शिवसेनेत होतो तेव्हा उध्दव ठाकरे यांच्यासोबत काम करण्यास माझी तयारी होती. पण, मी त्यांच्यासोबत काम करावे, असे उध्दव ठाकरे यांना वाटते का. तसे त्यांनी महाराष्ट्राला सांगावे. लहान-मोठ्या बाबीत मी माझा अभिनिवेश आणत नाही, असे स्पष्टीकरणही राज ठाकरे यांनी दिले आहे.

थोडक्यात, हो-नाही म्हणत एकत्र येण्याबाबत राज ठाकरे आणि उध्दव ठाकरे अनुकूल असल्याचे येण्याच्या जाहीर होत असलेल्या प्रतिक्रियांवरून दिसते. खरे तर ही चर्चा राज्यातील स्थानिक स्वराज्य संस्था आणि विशेष म्हणजे मुंबई महापालिका निवडणुकीच्या पार्श्वभूमीवर होत आहे, हे लक्षात घेण्यासारखे आहे. कारण, श्री. राज ठाकरे आणि उध्दव ठाकरे यांच्या आजवरच्या राजकीय वाटचालीची आणि कार्यशैलीचा विचार केला तर त्यांना राज्याची आर्थिक राजधानी असलेल्या मुंबई, नाशिक सारख्या महापालिकांची सत्ता महत्त्वाची वाटते, हे लपून राहिलेले नाही. त्यामुळे मुंबई महापालिकेसह राज्यातील अन्य स्थानिक स्वराज्य संस्थांच्या निवडणुकी होत नाही तो पर्यंत अशा स्वरूपाच्या चर्चा होणारच आहे. कदाचित अशीच चर्चा राष्ट्रवादी काँग्रेस शरदचंद्र पवार पक्ष आणि उपमुख्यमंत्री अजित पवार सांभाळत असलेल्या राष्ट्रवादी काँग्रेस बदल झाल्यास नवल वाटायला नये. कारण, राजकारणात काहीही शक्य असते, असे याच नेत्यांनी या पुर्वी त्यांच्या कृतीतून सांगितले आहे.

आम्ही शिंदेंशीच बांधील : उदय सामंत

मनसे हा राज ठाकरे यांच्या नेतृत्वाखाली चालणारा पक्ष आहे. कोणाबरोबर युती करावी आणि कोणाबरोबर पुढे जावं हा त्यांचा वैयक्तिक प्रश्न आहे. त्याच्यावर मी बोलणू योग्य नाही असे शिवसेनेचे मंत्री उदय सामंत यांनी म्हटले आहे. आम्ही शिवसैनिक म्हणून काम करतो. आम्ही एकनाथ शिंदे यांनी घेतलेल्या निर्णयाला बांधील आहोत. राज ठाकरे यांनी काय करावे हा त्यांचा वैयक्तिक प्रश्न आहे. त्यांचा आणि त्यांच्या पक्षाचा अंतर्गत हा विषय आहे असेही सामंत यांनी म्हटले आहे.

ठाकरे झालेच्या युतीत भाजपला रस नाही : बावनकुळे
भाजपा नेते आणि प्रदेशाध्यक्ष चंद्रशेखर बावनकुळे यांनी यावर प्रतिक्रिया देताना राज ठाकरे यांना त्यांच्या पक्षाची भूमिका मांडण्याचा अधिकार आहे. राज ठाकरे आणि उध्दव ठाकरे युती होत असल्यास भाजपला मध्ये येण्याचे काही कारण नाही. लोकसभेत राज ठाकरे यांनी पंतप्रधान मोदींना साथ दिली होती. तो अत्यंत चांगला निर्णय राज ठाकरेंनी घेतला होता. आता राज ठाकरेंना काय करायचं शेवटी त्यांचा पक्ष आहे. त्यांनी भूमिका घ्यायची आहे असेही बावनकुळे यांनी म्हटले आहे.

पाहिजे

वेटर पाहिजे

-: संपर्क :-

हॉटेल प्रिया

नवग्रही, ग.नं.२, धुळे

8087564754

पाहिजे

मेस साठी कॉन्ट्रॅक्टर पाहिजे

धुळे शहरात असलेल्या महाविद्यालयाच्या मुला / मुलींच्या वस्तीगृहासाठी कॉन्ट्रॅक्ट पद्धतीने मेस देणे आहे तरी इच्छुकांनी खालील क्रमांकावर संपर्क करावा.

Mo. 9421570327 / 7666479285

शेती विकणे आहे

गाव- विटाई
ता.शिंदखेडा जि.धुळे
येथील गट नं.८/१
क्षेत्रफळ : दिड बिघा
सामायिक विहीर
संपर्क : दिलीप पाटील
9529553175

गोडारुन भाड्याने देणे

MIDC मध्ये 600
sq.ft. चे गोडारुन
भाड्याने देणे
-: संपर्क :-
9822390888
9822388653

पाहिजेत

१) सेल्समन- १
२) कॉम्प्युटर ऑपरेटर-१
३) टॅली ऑपरेटर- १
प्राधान्य MBA
कॉटन मार्केट जवळ, धुळे
-: संपर्क :-
9923532231

पाहिजेत

रेडिओलॉजी
डायग्नोस्टीक सेंटरसाठी
फिमेल टायपिस्ट/
कॉम्प्युटर ऑपरेटर
पाहिजे. समक्ष भेटा!
विमला डायग्नोस्टिक्स
जुगल वस्त्रालयासमोर,
गल्ली नं.४, धुळे

दुकान भाड्याने देणे

ग.नं.४, रथगल्ली,
गजानन टी समोरील
दुकान भाड्याने
देणे आहे.
-: संपर्क :-
9420439886
8329799386

गुड फ्रायडे, इस्टर सण सेंट ॲन्स चर्च येथे साजरा

धुळे, दि.१९- **शहरातील मुख्य पोस्ट ऑफिस जवळील सेंट ॲन्स चर्च येथे गुड फ्रायडे व इस्टर सण ब्रिशप लुईस डॅनिअल, पॅरीस प्रिस्ट रेव्ह. फादर विल्सन, फादर डॉमिनिक यांच्या मार्गदर्शनाखाली उत्साहात साजरा करण्यात आला.**

इस्टरपूर्वी होली विक दरम्यान विविध कार्यक्रम घेण्यात आले. पाम संडे पासून प्रारंभ होवून होली थस्टे, गुड फ्रायडे व त्यानंतर इस्टर विलीजचा कार्यक्रम अतिशय श्रध्देने पार पडला. ब्रिशप

नंदुरबार, दि.१९ (प्रतिनिधी) - शहादा येथे दाखल गुन्ह्यातील आरोपींकडून एक लाख ५१ हजार ५०० रुपये रोख व सोन्या-चांदीचा मुद्देमाल हस्तगत करण्यात पोलीसांना यश मिळाले आहे.

शहादा पोलीस ठाणे हाद्वितील फिर्यादी नजमा अब्दुल रहमान खाटीक, रा.कुंभार टेक मच्छी बाजार, शहादा जि.नंदुरबार यांचे त्यांच्या राहत्या घराचे कुलूप तोडून कोणीतरी अज्ञात इसमांनी प्रवेश करून एकुण १ लाख ९० हजार रुपये किमतीचा मुद्देमाल चोरून नेला म्हणुन शहादा पोलीस ठाणे येथे गुन्हा दाखल करण्यात आला होता. सदर गुन्ह्याचा स्थानिक गुन्हे शाखेमार्फत समांतर तपास सुरु असताना स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलीस निरीक्षक हेमंत

भूमीअभिलेख विभागात भ्रष्टाचार उघड पुण्यात दोन अधिकाऱ्यांविरोधात गुन्हा

मुंबई, दि.१९- पुणे जिल्ह्यातील भूमीअभिलेख विभागातील भ्रष्टाचाराच्या एका गंभीर प्रकरणाने खळबळ उडाली आहे. जमिनीच्या मोजणी आणि हद्द निश्चितीच्या कामासाठी पन्नास लाख रुपयांची लाच मागितल्याच्या आरोपांनंतर भूमी अभिलेख विभागाचे उप अधीक्षक अमरसिंह पाटील आणि भूकरमापक किरण येटोळे यांच्या विरोधात पुणे

पाहिजेत

ताडपत्री मॅन्युफॅक्चरिंग कंपनीसाठी कारागिर पाहिजे.

-: संपर्क :-

अवधान एमआयडीसी

9130397130

लुईस डॅनिअल यांनी आपल्या प्रवचनातून प्रभु येशूच्या बलिदानाचे महत्त्व विशद केले आणि ख्रिस्ती जीवनातील पुनरूत्थानाची आशा प्रत्येक हृदयात जागवली. फादर विल्सन व फादर डॉमिनिक यांनीही मार्गदर्शन केले. यावर्षी द वे ऑफ द क्रॉस हे मरीया मातेच्या सात दुःखांची सादरीकरण विशेष आकर्षण ठरले. या सजीव देखाव्यातून प्रेक्षकांना प्रभु येशूच्या कुसमार्गाच्या वेदनादायी प्रवासाची, माता मरियाच्या हृदयद्रावक सात दुःखांची अनुभूती मिळाली.

घरफोडी चोवीस तासांत उघडकीस आणण्यात एलसीबीला यश

पाटील यांना गुप्त बातमीदारामार्फत बातमी मिळाली की, सदरचा गुन्हा हा शहादा शहरातील मीरानगर भागात राहणाऱ्या मोनू ऊर्फ समीर शहा याने त्याचे साथीदारांसह केला आहे, बाबत खात्रीशीर बातमी मिळालेवरून पोलीस अधीक्षक श्रवण दत्त. एस यांच्या पोलीस निरीक्षक हेमंत पाटील यांनी स्था.गुन्हे शाख-चे पथकाला कारवाई करणेकामी सुचना केल्या. स्थानिक गुन्हे शाखेचे पथकाकडून मोनू ऊर्फ समीर शहा याचा शहादा

शहरातील मीरानगर परिसरात शोध सुरु असतानाच तो मिळून आला. त्यास विश्वासात घेऊन नमुद गुन्ह्याबाबत विचारपूस करता त्याने सदरचा गुन्हा त्याचे साथीदार शोएबखान शेखान पठाण, वय ३०, रा.शहीद अब्दुल हमीद चौक, शह-दा, जि.नंदुरबार २. जुनेर ऊर्फ पप्पू हुसेन बेग, वय २१ रा.शहीद अब्दुल हमीद चौक, शहादा, जि. नंदुरबार अशांनी मिळून केला असल्याची कबुली दिली. संशयितांकडून एक लाख ५१ हजार ५०० रुपये किमतीचा मुद्देमाल तसेच सोन्या-चांदीचे दागिने हस्तगत करण्यात

आले. सदर गुन्हा २४ तासांचे आत उघडकीस आणण्यात स्थानिक गुन्हे शाखेला यश मिळाले आहे. तिथंमधी शहादा पोलीस ठाण्याचे ताब्यात ठेव्यात आले आहे. पोलीस उपनिरीक्षक मुनेश पवार, तसेच पो.ना.पुखेसम सोनार, विक्रम कापूरे, मोहन ढमढे यांचे सहकार्य लाभले.

निधन वार्ता

कृष्णा पोतदार

सोनगर दि.१९- येथील एन.जी. बागुल हा १२ व रूक्म लंचे क्रीडा शिक्षक कृष्णा वसंत पोतदार (वय ५४) यांचे

धुळे येथे हृदयविकाराच्या तीव्र झटक्याने निधन झाले. ते आनंद नगर, देवपूर येथे वास्तव्यास होते. त्यांच्या पश्चात पत्नी, मुलगा आणि मुलगी असा परिवार आहे. त्यांच्या निधनाने क्रीडा क्षेत्रात शोककळा पसरली आहे.

भाऊराव माळी

धुळे, दि.१९- इ.वि.का. राजवाडेसंशोधन मंडळातील ज्येष्ठ कर्मचारी भाऊराव पुंडलीक माळी (वय ६५)

यांचे दि.१८ रोजी हृदयविकाराच्या झटक्याने निधन झाले. भाऊराव माळी गेल्या ३५ वर्षांपासून मंडळात तळमळीने व प्रामाणिकपणे काम करीत होते. त्यांच्या मागे पत्नी, मुलगा, दोन मुली, जावई व नातवंडे असा परिवार आहे. राजवाडे संशोधन मंडळाचे अध्यक्ष प्रा.प्रकाश पाठक, कार्याध्यक्ष संजय मुंदडा, सर्व संचालक मंडळ, कर्मचारी वृंदातर्फे भावपूर्ण श्रध्दांजली अर्पण केली आहे.

पाहिजेत

होलसेल औषधी दुकानात १) लोकल मेडीकल स्टोअर्सवर माल पोहोचवण्यासाठी डिलीवरी बॉय, दुकानात माल काढण्यासाठी लेडीज किंवा जेन्टल्- ३ २) कॉम्प्युटर ऑपरेटर लेडीज-३ समक्ष भेटा!
युनिक कॉर्पोरेशन
बँक स्ट्रीट, सिटी युनियन बँकेच्यावस्ती, पहिला मजला, गल्ली नं.६, धुळे
9422296256

पाहिजेत

हेल्पर/सॉर्टर/डिलेव्हरी बॉय पाहिजे पगार १०,०००/-
-: संपर्क :-
एमआयडीसी, धुळे
8879442989

पाहिजेत

अग्रवाल नगर भागात घर कामासाठी बाई पाहिजे. दिवसपाळीसाठी वॉचमन पाहिजे. जोडपे असल्यास प्राधान्य. राहण्याची सोय उपलब्ध
-: संपर्क :-
9209201411

कुलिंग इंडिया की पहचान

आत्ता पर्यंतच्या कुलर्सच्या तुलनेत सर्वात स्टायलिश मॉडेल्स'

आता खरेदी करा कूलर ०% EMI वर

BAJAJ FINSERV 0% E.M.I फायनान्सची सुलभ सुविधा उपलब्ध.

58 वर्षांपासून आपल्या सेवेत...

श्री महावीर इलेक्ट्रीक अँड टी.व्ही

श्रीराम मंदिराजवळ, फुलवाला चौक, आग्रा रोड, धुळे

■ फोन: 2291622, 235763